

ЛИСТ УЧЕНИКА ГИМНАЗИЈЕ „РУЂЕР БОШКОВИЋ“

СОКОЛСКЕ НОВИНЕ

Број 31, јануар 2019, година XVI

Број 31, јануар 2019, година XVI

IMPRESUM

Издавач: Драган Штулић, генерални менаџер

Извршни директор: Миона Живковић

Главни и одговорни уредник: Катарина
Урошевић

Ликовни уредник: Зоран Мишић

Лектор: Катарина Урошевић и Богдан Кошутећ

Редакција: Богдан Кошутећ, Нађа Снегић,

Андреа Марковић, Андреа Шотра, Елена

Кадовић, Милена Ђуковић, Анђела Кукољ,

Маша Омрчен, Теа Полимац, Дуња Булатовић,

Нена Шурлан, Дарко Милетић, Јелена Познић,

Гордана Ђорђевић, Марија Кержлин, Тара

Ђорђевић, Милена Павловић, Јасна Ђорђевић,

Данијела Бакић и Сузана Амановић.

Насловна страна:

ШКОЛСКИ ЖИВОТ, Богдан Кошутећ IIа

Дизајн: www.printandscreen.rs

Садржај

АКТУЕЛНОСТИ,

КУЛТУРА

ЈАВНИ ЧАС

ИНТЕРВЈУ

ПЕРО КИЧИЦА

ГРАЂАНИН СВЕТА

ЕКОЛОГИЈА

СПОРТ

МАТУРАНТИ

ПСИХОЛОШКИ КУТАК

ПУТОПИСИ

КЛИКЕРИ

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ

АЛТРУСТА

ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ
ПРОГРАМИ

МУР КУТАК

БИСЕРИ

ЛИНГВИСТИЧКИ КУТАК

ДРАМСКИ КУТАК

ЗА И ПРОТИВ

РЕЧ УРЕДНИКА

МИСИЈА ШКОЛЕ

Rudar Bošković School inspires learners to become honourable, principled, knowledgeable and caring individuals, capable and willing to make considerable contribution to a local and a world-wide community.

Рудер Бошковић школа инспирише ученике да остану часни, принципни, образовани и обзирни људи способни и вољни да гају значајан допринос локалној и светској заједници.

Рекли су о мостовима...

Ко не плати на мосту, платиће на ћуприји. (народна пословица)

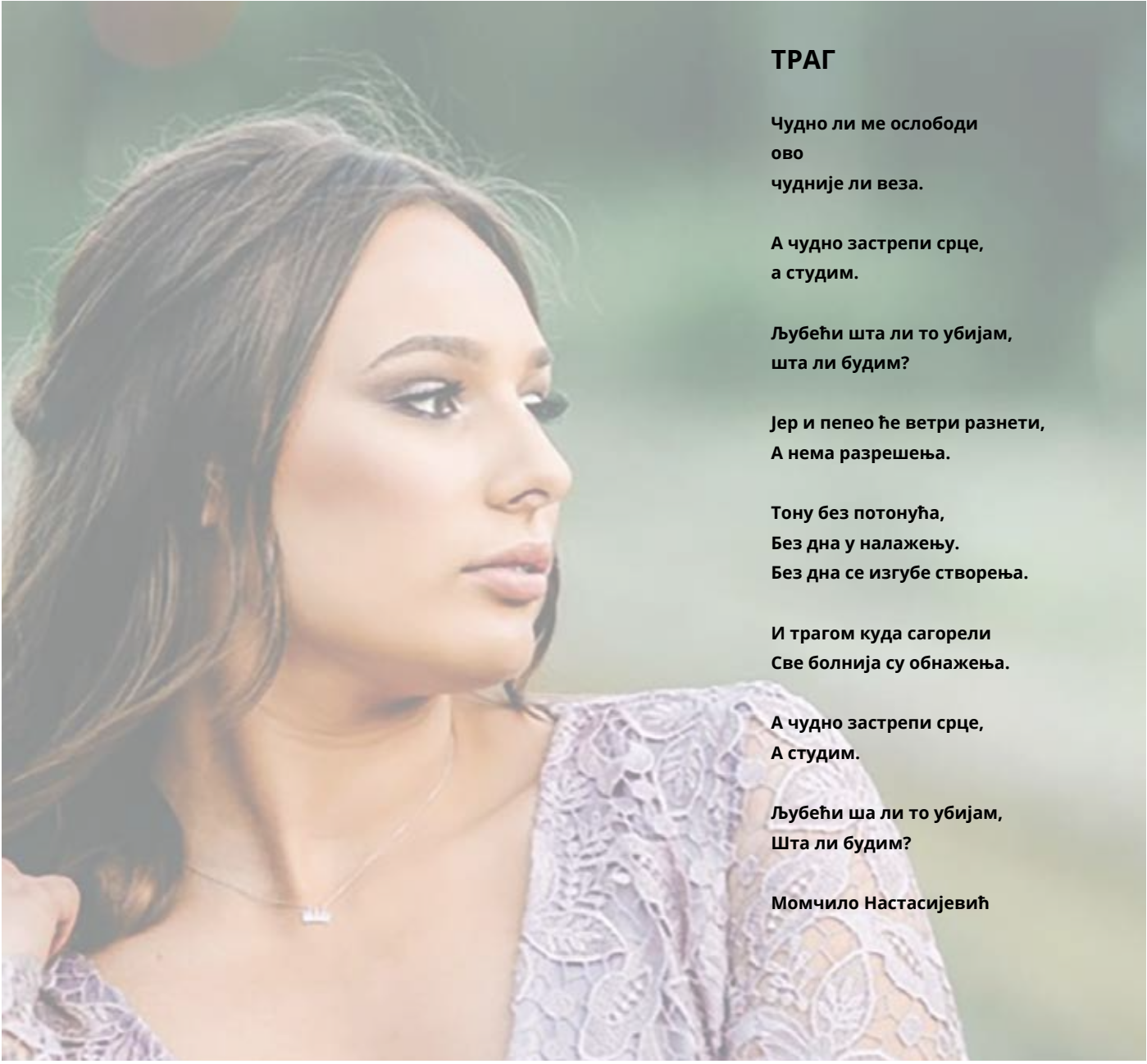
Сви су они у суштини једно и подједнако вредни наше пажње, јер показују место на коме је човек наишао на запреку и није застао пред њом, него је савладао и премостио како је могао, према свом схватању, укусу, и приликама којима је био окружен. (Иво Андрић)

Од свега што човек у животном нагону подиже и гради, ништа није у мојим очима боље и вредније од мостова. Они су важнији од кућа, светињи, јер општији, од храмова. Свачији и према сваком једнаки, корисни, подигнути увек смислено, на месту на ком се укрштава највећи број људских потреба, истрајнији су од других грађевина и не служе ничем што је тајно или зло. (Иво Андрић)

Живот је само мост, не гради кућу на њему. (кинеска пословица)

Људи граде превише зидова, а премало мостова. (Исак Њутн)

Не руши све мостове можда ћеш се вратити. Остави бар један мост између срца и мене, у самоћи је лакше несхваћено схватити, могле би те назад нагнати успомене. (Иво Андрић)

A woman with long, wavy brown hair is shown from the chest up, looking off to the side with a contemplative expression. She is wearing a light purple lace dress and a thin necklace with a small crown pendant. The background is a soft, out-of-focus green.

ТРАГ

Чудно ли ме ослободи
ово
чудније ли веза.

А чудно застрепи срце,
а студим.

Љубећи шта ли то убијам,
шта ли будим?

Јер и пепео ће ветри разнети,
А нема разрешења.

Тону без потонућа,
Без дна у налажењу.
Без дна се изгубе створења.

И трагом куда сагорели
Све болнија су обнажења.

А чудно застрепи срце,
А студим.

Љубећи ша ли то убијам,
Шта ли будим?

Момчило Настасијевић

3. БЕЛЛИСТ – БЕОГРАДСКО ЛИСТАЊЕ СРЕДЊОШКОЛСКИХ ЛИСТОВА 2017/2018.

У оквиру такмичења Београдско листање средњошколских часописа, „Соколске новине“, лист наших ученика, добио је другу награду. Наша главна и одговорна уредница Катарина Урошевић, извршна директорка часописа Миона Живковић, представнице редакције Андреа Марковић, Милена Ђуковић и Елена Кадовић, примиле су награду 25. 10. у Математичкој гимназији. Додела је била необична. Дешавала се на часу грађанског и осмишљена је као дискусија у којој су ученици обе школе и уредник часописа „Огледало“, господин Радивоје Благојевић, критички сагледали часопис.

ДАН ЕВРОПСКИХ ЈЕЗИКА

У нашем граду 26. 10. 2018. традиционално је обележен Дан европских језика. Како ове школске године нисмо били на екскурзији у то време, искористили смо прилику да посетимо три културна центра (Cervantes, Goethe, Institut francais) који су били домаћини многих европских језика. Изненадила нас је огромна посећеност овог догађаја, а сви поклони и слаткиши које смо добили били су лепо прихваћени. Учествовали смо у квизовима и провели једно лепо језичко поподне.

ЋАЧКЕ РАЗМЕНЕ У РУЂЕРУ

Ове школске године ученици прве године гимназије имају прилику да уз седми и осми разред основне школе, учествују у размени ученика са школом из Атине (www.pierce.gr/en). Наши ученици посетиће Атину у новембру, а узвратна посета биће у априлу. Наша ученица Лела Елени је написала чланак о томе како се провела на размени.

ПУТОВАЊЕ У АТИНУ

Lela Eleni Mylona

Атина: Главни град Грчке и један од најстаријих светских градова у коме живи више од 4 милиона људи.

Већ на почетку школске године сазнала сам да моја нова школа организује програм размене студената са сличном школом у Атину. Нисам могла да верујем, била сам много срећна. Прва ствар која ми је пала напамет је: „Супер! Идем кући!“. То је земља у којој сам се родила и живела до септембра ове године. Мислим да сам била прва која се пријавила и одбројавала дане до поласка. Ишчекивање моје нове пријатељице, нове породице и школе је било јако узбудљиво. Ваља ми је послала мејл! Коначно! Летимо!! Први мириси Грчке се осећају већ на аеродрому „Elefterios Venizelos“ који носи име једног од најзначајнијих политичара у грчкој историји. Наша следећа страница је Pierce The American College of Greece. То су били наши домаћини. Огромна школа!! Дивно изгледа! Има базене, факултете и... Starbucks! Неописив осећај је загрљај са мојом новом пријатељицом са којом ћу да останем неколико дана и осећај да се знамо пуно година. Боравак у њеној породици је био јако пријатан. Дошла је до изражаја грчка филоксенија. Наш први дан на овом дивном путовању је започео посетом председника грчке. Прокопис Павлопулос нам је пожелео срећу и успех у животу уз наглашавање јаке српско-грчке дугогодишње пријатељске везе. Наставили смо наравно са „градом на брду“, правац Акропољ. То је град посвећен грчкој богињи Атини и оно што данас доминира су зидине из петог века пре нове ере. Ту се налазе јединствена дела архитектуре и уметности. Много оригиналних експоната се чува у новом акропољском музеју који има 21.000 квадратних метара. Други дан је био резервисан за хеленски парламент. Најинтересантије је било представљање униформе коју носи војна гарда и стражари испред парламента. Трећи дан је био време за једнодневну екскурзију и посета у Пелопонезу. Преко Коринтског канала стижемо у Епидеурус који је светилиште Асклепија, исцелитеља Аполоновог сина. Користи се и као позориште и дан данас. Могу из личног искуства да кажем јер сам била присутна на позоришној представи старогрчке трагедије „Електра“. Осећај је толико моћан да не могу речима да опишем. Акустика је таква да глумцима није потребно озвучење, а гледалац чује где год да седи. Интересантна је била посета граду Нафплио који је пре Атине био престоница Грчке. Било је ту још лепих посета, дивних путовања са традиционалном кухињом, музејима физике, историје, али ако бих ишла на детаље вероватно бих вас удавила, а ја закаснила у школу. Према томе, ево завршавам са поруком да је ово било једно лепо путовање које никада нећу заборавити.

ПОНОВО РАДЕ ЦЕНТРИ!!!

И ове школске године можете се припремати за полагање испита за сертификат из немачког, енглеског, италијанског, француског, шпанског и руског језика! Очекујемо вас.

Ваши професори страних језика

ГИГАТРОН

Ученици Диплома програма су посетили Гигатрон 12. 10. 2018. и имали прилику да се упознају са разним секторима унутар фирме као што су: кол-центар, дизајн рекламног материјала, програмерска подршка за онлајн продавницу, дигитална промоција путем друштвених мрежа и статистичка обрада праћења успешности.

НАВАК

Матуранти наше Гимназије су имали прилику да проведу 24. 9. 2018. образујући се на јако интересантан начин. Иако првенствено намењена возачима, ова Возачка академија је пружила прилику и онима који не поседују возачку дозволу да нешто науче. Посета НАВАК-у нам је омогућила да подигнемо свест о томе колико је важна безбедна вожња и колико једна ситница у секунди може прерасти у животну опасну ситуацију. Како се младим возачима пажња може скренути само практичним примерима, тако смо и ми, подељени у групе, могли да оно што смо научили на три предавања и сами применимо у колима на стази. Да ли брзина од 10 километара на час може значити живот и колико чувених неколико чашица пића у ствари утичу на нашу и безбедност других учесника у саобраћају. Сваки од полазника овог једнодневнoг курса ће добити сертификат. Ово је била једна поучна и занимљива посета јер смо из НАВАК-а изашли као мало савеснији возачи са задужењем да наше новостечено знање пренесемо и својим вршњацима.

XIII INTERNATIONAL DAYS AT RUDJER

XIII International Days at Rudjer су одржани 24. и 25. маја 2018. Тема овогодишњег сусрета је била Unclear future of nuclear energy. Наши гости су били ученици II гимназије из Сарајева, UWC школе из Мостара, Гимназије „Јосип Броз Тито“ из Скопља и Гимназије Бања Лука.

У четири тима учесници су обрађивали различите аспекте проблема нуклеарне енергије: безбедносни, научни, економски и аспект животне средине. Кроз дискусију и дебату ови тимови су представили своје виђење о будућности нуклеарне енергије и нуклеарног наоружања.

САРАДЊА СА ДРУГОМ ГИМНАЗИЈОМ САРАЈЕВО

У оквиру *Middle Years* програма (МYP) у суботу, 15. децембра, у нашој школи одржана је радионица за ученике. Ученица Лаила Шашиваревић из Друге гимназије Сарајево реализовала је лични пројекат (*Personal Project*) који је обухватио организацију путовања за Београд, тродневни обилазак града и радионицу за ученике из Србије и Босне и Херцеговине. Драго нам је што смо наставили дугогодишњу сарадњу са пријатељском IB школом и то на пројекту који промовише мултикултуралност и међусобну повезаност у региону. Било нам је велико задовољство да, упркос вејавици и невремену, проведемо три квалитетна сата у школи и разговарамо о проблемима који су заједнички за све нас. Причали смо о темама које нас повезују, о плановима за будућност и о глобалним проблемима. Лепо смо се дружили и обећали једни другима да ћемо наставити да сарађујемо и у годинама које су пред нама.

ШАМПИОНИ ЕВРОПЕ

Јуниорска кошаркашка репрезентација Србије одбранила је титулу шампиона Европе пошто је у финалу победила селекцију Летоније 99:90. Међу нашим кошаркашима су наши ученици, Марко Пећарски и Урош Трифуновић.

Пећарски је победи Србије у финалу допринео са учинком од 34 поена и 13 скокова, а његове маестралне партије током целог турнира знали су да награде и организатори који су му додели титулу најкориснијег играча Европског кошаркашког првенства за јуниоре. Највећу подршку центру Партизана пружио је Урош Трифуновић.

Честитамо момци, поносни смо на вас!!!

„ПАРТИЗАН” И СЛОБА

Омладинска школа „Партизана” данас је дала нови допринос попуњавању редова првог тима. Наиме, девет играча је потписало, углавном, трогодишње уговоре са клубом, а од тога четири професионална и пет стипендијских. Наш ученик Слободан Станојловић је један од играча који су потписали професионални уговор. Честитамо!!!

СПОРТОМ ПРОТИВ ДРОГЕ

Наши кошаркашки репрезентативци, Марко Симоновић и Мирослав Радуљица, на челу са селектором Александром Сашом Ђорђевићем су на терену наше гимназије снимили спот „Спортом против дроге“, који ће се емитовати у ударним терминима. Кошаркаш Мирослав Радуљица изјавио је да спортисти као амбасадори здравог живота могу много да помогну у борби против дроге. То што је, према неким истраживањима, готово трећина младих пробала дрогу, појачава аргумент да је боље вртети лопту него завијати цоинт!

БИТЕФ

Били смо део друштвено-културног експеримента 21. септембра 2018. на представи „Вечна Русија“ којом се представило позориште из Берлина. Угледна руска и европска позоришна критичарка, Марина Давидова осмислила је представу са визуелном уметницом Вером Мартиновом и композитором Владимиром Раневим као просторну инсталацију која нас, кроз лавиринт састављен од неколико соба, води путевима руске политичке и културне историје, од стогодишње борбе за друштвене слободе која је кулминирала Октобарском револуцијом, до нашег доба. Ово путовање кроз време и простор је на нас оставило јак утисак.

ХИПНОЗА ЈЕДНЕ ЉУБАВИ – ЗВЕЗДАРА

Гледали смо у Звездара театру представу Хипноза једне љубави 30. 10. 2018. Иако је представа била веома дуга (скоро два сата), држала је пажњу и јако ми се допала. Била је духовита, мноштво занимљивих ликова и реплика господарило је сценом и нашом пажњом. Након завршетка, сви су изашли лепо расположени.

Маша Омрчен IIIБ

ЦРТАМО СА ДРАЖЕНОМ КОВАЧЕВИЋЕМ

Још један занимљив час српског језика провели смо са нашим већ драгим гостом Драженом Ковачевићем 31. 5. 2018. године. Професорка Катарина нам је поделила песме о Марку Краљевићу. (Свака група је добила своју песму.) Задатак је био да прочитамо песму и тако припремљени дођемо на час, а потом да под Драженовим будним оком нацртамо стрип (три слике). Он нам је дао савете да одаберемо три кључна момента из песме, направимо скицу на папиру па тек онда идеју спроведемо у дело. Сви смо били активни и свакоме од нас овај велики уметник је посветио време. Оно што нам је посебно част уважио нас је као добре сараднике.

Прваци

Миа Ђорђевић, Александра Васић 1а

КЊИЖЕВНО ПОПОДНЕ СА ВУЛЕТОМ ЖУРИЋЕМ

Библиотека гимназије је била место сусрета 27. 9. 2018. са нашим познатим писцем, добитником Андрићеве награде, Вулетом Журићем. Сусрет су организовале библиотекарка Милена и професорка Катарина. Ово дружење је замишљено као школски час. Прваци су као припрему имали једну Журићеву приповетку Орлови поново лете. Прича је неминовно отишла до Бранка Ћопића чији је живот Вуле истраживао и о коме је писао. Разговор је био пријатан, пишчева прича је текла неусиљено и са лакоћом. Подсетила нас у чему је важност приче и причања. И читања. Следећи сусрет са писцем деситиће се на Сајму књига.

ВУКОВА ЗАДУЖБИНА У ГОСТИМА

Наши драги гости из Вукове задужбине посетили су нас у четвртак 11. 10. 2018. Разговор је водила Љиља Симић. Уводна прича била је о наградама када је књижевност за младе о питању. Занимљив податак је да се Весна Алексић, са збирком Сазвежђе виолина, нашла у каталогу сајма у Франкфурту. Сазнали смо и неке нове податке о начину Вуковог рада, неке појединости из Мининог живота, а као награду за лепо читање и пажљиво слушање, књигу о Мини је добила Теа Полимац. Гордана Малетић, писац за децу, добитница награде Доситејево перо, уредница „Данице за младе“ читала нам је одломак из приче „Адиос, Гринго“ из збирке Весела пошилиња. Други гост, песник Божидар Пешев, прочитао нам је две своје песме Златна капија и Немир. Рајко Лукач, књижевник за децу, поделио је са нама неколико својих песама „Београдској читатељки“, и „Који читају модерну поезију“, „Потоњи читалац“... Чули смо још по неку песму, причу и причање. Гости су били шармантни, децу су анимирали тако да су их пажљиво слушали и стидљиво учествовали.

Овај сусрет у месецу књиге био је промоција читања, писане речи, Вука и Мине Караџић и „Данице за младе“ која је нашла своје место у нашој школској библиотеци.

МУЗЕЈ САВРЕМЕНЕ УМЕНТОСТИ

Већ је постала традиција да на највећу српску славу Светог Николу организујемо наш Дан музеја. Данас је избор био Музеј савремене уметности. Ученици су различито реаговали. Нешто им се јако допало, па су се крај тих уметничких инсталација и задржали. Поента уметности није остала неухватљива. Свако је тумачио на свој начин оно што је видео. Све у свему, леп предах, од школских обавеза уз уметност, свима је пријао.

МУЗЕЈ ИЛУЗИЈА

Наши оријентирци су 26. 12. 2018. опробали своју сналажљивост у изузетно занимљивом простору Музеја илузија. Подједнако је било забавно и основцима и гимназијалцима. Сlike говоре више од речи.

63. МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КЊИГА

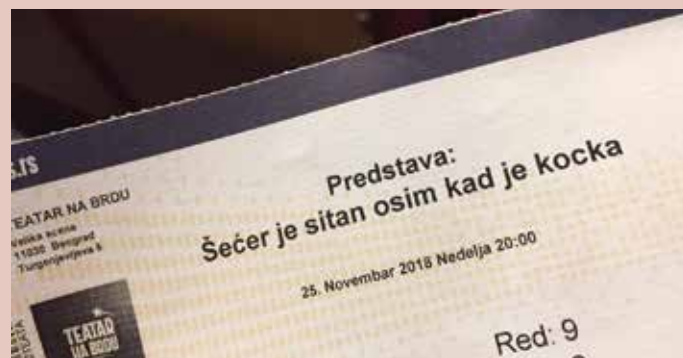
Ученици наше школе су посетили Међународни београдски сајам књига у среду 24. 10. 2018. Ова манифестација је позната као „празник књиге“. Уживали смо међу толиким књигама, разгледали штандове око којих су се излагачи веома потрудили. „Клио“ и „Пчелица“ су били најзанимљивији по нашем мишљењу. Обогатили смо своју кућну библиотеку новим насловима. Из велике гужве смо изашли задовољни што смо били део овог културног догађања.

ШЕЋЕР ЈЕ УВЕК СИТАН ОСИМ КАДА ЈЕ КОЦКА

Уживали смо у представи „Шећер је увек ситан осим кад је коцка“ у недељу 25. 11. 2018. Очекивали смо да се насмејемо и забавимо са нашим познатим глумцима у Театру на брду. Играли су Андрија Милошевић, Виктор Савић, Слобода Мићаловић и Александра Томић. Представа је била комичног карактера по комаду Николе Пејаковића. Ово је исечак из живота једног брачног пара Невенке и Зорана који живе на Бановом брду и ово је слика њиховог турбулентног односа са пријатељима и кумовима као и међусобних свађа и мирења. Гледали смо пажљиво и насмејали смо се до суза. На крају срце нам је било пуно.

Тара Ђорђевић IV1

ЗАТОЧЕНО НЕБО

Ученици првог разреда су 16. 11. 2018. имали радионицу КАКО НАСТАЈЕ ПЕСМА. Наша професорка је имала изузетну помоћницу, песникињу Жељану Андрић. Песнички сусрет је био нежан, инспиративан, забаван. Жељана нам је причала о својим песмама, како су оне настајале, о варијантама, осећањима, мислима, времену у коме настаје поезија. Док је читала неколико својих песама, пратио ју је на гитари Наум Иванић, ученик III разреда. И онда је дошао ред на нас. Исписали смо неколико обавезних редова: доминантно осећање, мисли које нас опседају, кључне речи које описују дешавања и потенцијални назив песме. И гле чуда, настадоше неке занимљиве песме...

Драги читаоци,

После прославе Нове године, датих обећања, пријатних дружења, времена ће бити и за понеку књигу. Да ли ћете сами читати, или ћете пожелети неком на поклон да дарујете књигу, тек ево неколико предлога:

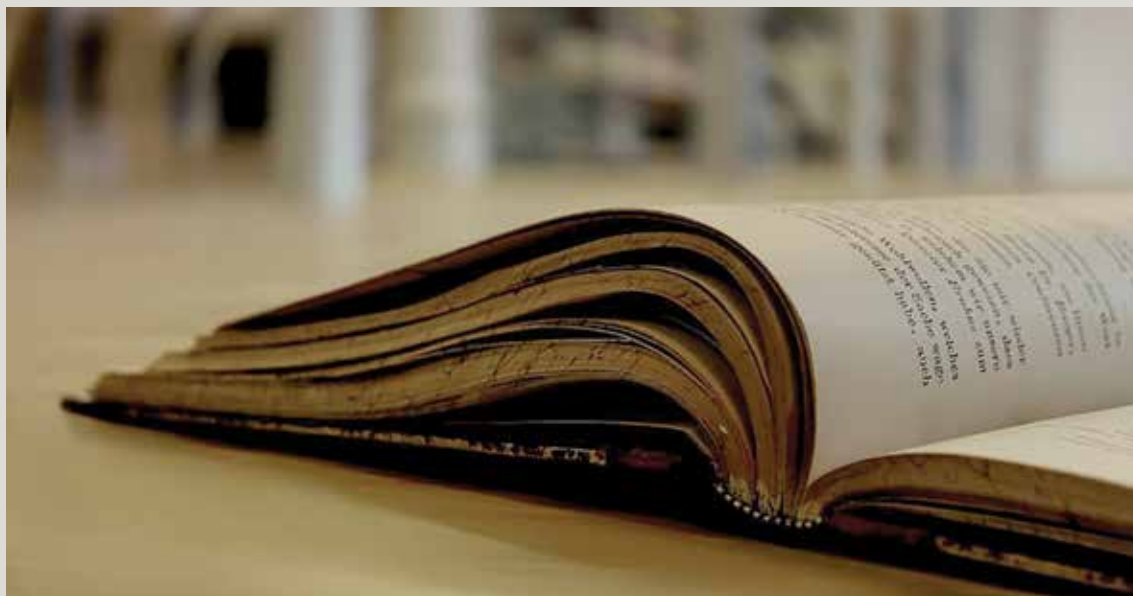
А Брисел се да ђроходити лако, Ненад Шапоње. У питању је путопис о разним земљама које је овај лекар и психијатар, а такође и песник посетио углавном по службеној дужности. Откривамо на нов начин Будимпешту, Буенос Ајрес, Истанбул, Брисел, Високе Дечане...

Друга књига је нов роман Густејна Гордера: *Баш како треба*. Овог писца познајемо по претходним романима: Софијин свет, *Vita brevis*. Нови роман је прича о животу, љубави и смрти. И како каже Јасна Новаков Сибиновић, одговорни уредник Геопетике, Гордере књиге су писане за све узрасте и без обзира на важне и тешке теме, он остаје ведар, радознао филозоф дечак.

На малим екранима управо пратимо маестрално урађену домаћу серију: Корени. Ко жели по истоимено штиво, може да дође у библиотеку.

За професоре бих препоручила књигу: *Мој муж*, Румене Бужаровске. Све приче у овој збирци исприповедале су жене у првом лицу, али се те приче тичу и њихове околине, њиховог односа са мужевима, децом, колегама, пријатељима. Упечатљива књига, писана језиком обичних људи, лишена сваке патетике. Румена Бужаровска је релативно млада македонска списатељица, доцент америчке књижевности на Филолошком факултету у Скопљу. Веома обећава.

Дружите се одморите се, читајте, и пишите. Воли вас ваш библиотекар,
Милена Павловић

ХАД

Ученица I разреда, Невена Терзић нас је на часу латинског језика повела на путовање у доњи свет, очима Орфеја, Одисеја, Енеје. Сазнали смо нове појединости о владару доњег света, Хаду и његовој Персефони. Час смо завршили помињући песме Бранка Миљковића и Рилкеа које говоре о Орфејевом силаску у доњи свет по вољену Еуридику. У питању су песме: Триптихон за Еуридику и Орфеј, Еуридика и Хермес.

ПОНОВО РАДИ ЛИНГВИСТИЧКА СЕКЦИЈА

У нашу школу дошле су нове снаге. Прваци су амбициозни, жељни знања, такмичења, промишљања о језику... Изазов је пред нама. Такмичење из српског језика и језичке културе у марту.

ЗАШТО СЕ КАЖЕ?

На огледном часу 27. 11. 2018. године бавили смо се културном историјом и етимологијом фразеологизама пореклом из грчке и римске митологије. Снаге су одмерили прваци. Час је спојио латински и српски језик. Истакао се Јован, Невена и Стефан, а многи су нашли своје место међу dobrim познаваоцима ове области.

ОГЛЕДНИ ЧАС: МИЛАНО

У нашој школи се већ традиционално припремамо за екскурзију тако што ученици говоре занимљивости о местима која нас очекују. Ученице другог разреда Ана и Миа осмислиле су лепу презентацију 27. 9. 2018. Прича о знаменитости Милана, Ђенове и Торина је унела дозу радозналости и нестрпљења.

ОГЛЕДНИ ЧАС – ПРИПРЕМИ СЕ ЗА ЕКСКУРЗИЈУ!

Прваци су озбиљно схватили своје припреме за екскурзију. Тара, Невена, Ангелина и Сара представиле су четири града која ћемо посетити: Венецију, Верону, Падову и Трст. Сви су пажљиво слушали, а занимљива прича њихових другарица је одлична увертира за оно што нас очекује.

ИНТЕРВЈУ СА ДРАГОЉУБОМ МИЋКОМ ЛУБИЧИЋЕМ

1. Када сте, од кога и зашто добили надимак Мићко?

Пре рођења сам га добио од родитеља. Мој отац је обећао мами: „Роди ми Мићу, купићу ти фићу.“ Фића је био у то време био веома популаран аутомобил. Нема никакве друге логике да се од Драгољуба дође до Мићка. Драгољуб је дедино име, а мени тај надимак Мићко није ништа мање важан од имена Драгољуб.

2. Ваше имитације су вредне сваке похвале. У ком периоду живота сте открили да умете да имитирате разне људске гласове?

Јако рано у некој фази основне школе сам открио. То је била пре ономатопеја него имитација, а касније у гимназији је то било вештије. Отприлике око 1976/1977. још док је Јосип Броз Тито био жив, његов глас ми је послужио за прву имитацију. Тада сам имао око 14 година. То је била моја прва политичка имитација у време када се то није смело, наиме тада је постојала нека врста вербалног деликта и самим тим та моја имитација је морала бити нешто дискретно. Радио сам је само пред својим друговима јер је то било занимљиво нама који смо били опседнути Титом.

3. Да ли сте у свом детињству волели несташлуке? Којих се најрадије сећате?

Како да нисам! Код куће сам био миран јер је мој отац био веома строг, али сам све несташлуке правео у школи, у дневном боравку. Нису били баш за похвалу. Једном приликом сам излазио на улицу, пошто смо живели у Шумицама на Вождовцу и цело преподне са другаром из школе сам се такмичио ко ће дуже да издржи да лежи на улици док не наиђе ауто. Када данас помислим на то, најезим се. Мој отац је једног поподнева док смо се враћали из неке посете то исто доживео када је видео да је лежао на улици неки клинац који је иначе пре тога видео нас како то радимо преподне. Мој отац је тада рекао да би га пребио да је његово дете. Тада, ме је комшиница одала. А други пут сам скакао, кроз прозор високог партера висине 2,5 метара. Имао сам отприлике 6 година и могао сам да се озбиљно повредим. Остали моји несташлуци били су углавном у вези са исмевањем другова и другарица. У разреду сам причао, завитлавао се, имитирао, али сам увек остајао озбиљан, а они би се смејали. Све док нисам био ухваћен говорили су – оставите тог дечка на миру, видите ли да он пази шта предајемо.

4. Коју врсту музике сте прво заволели? Када сте основали Ваш први бенд?

Веома рано сам уз помоћ моје старије сестре открио Битлсе у неким касним шездесетим годинама прошлог века. Уз њу и уз синглове, пошто је то било једино што смо имали уз радио, слушао сам све тада популарне музичаре и бендове. Али ми је откриће било тек кад сам открио групу Пинк Флојд. То ми је био преломни тренутак у каријери, био сам заљубљен на први звук. После се показало да у ствари волим мислећу музику. Већ касније како су се приближавале осамдесете, почео сам да слушам нови талас. Волим добре текстове у музици. Мој први бенд је био Петар и зли вуци у којем сам провео годину и по дана. Касније је то био бенд Капетан Делканто у које сам провео годину дана. Онда сам отишао у Индексово радио-позориште и то ме је узело.

5. С обзиром да сте студирали права, када сте препознали љубав према сценском раду и глуми? Зашто се нисте определили да студирате неки факултет везан за уметности?

Зато што није постојао такав факултет. Али хајмо прво ово: приметио сам већ у гимназији се то формирало, те имитације професора који су били ту са нама током школске године. Они су на крају године кад су закључивали оцене желели да чују те који њих имитирају. И онда смо један мој друг и ја обично били задужени за забаву. Имитација и глума нису иста ствар. По мом мишљењу имитација је једна способност са којом се човек рађа. Глума је нешто друго, али и са глумом се човек рађа као што се рађа музикалан или не. То објашњава зашто клинци од пет шест година глуме као свршени глумци. Наравно да се глума може усавршити. Мени никад није било довољно изазовно да

конкуришем на ФДУ јер нисам хтео да будем обичан глумац већ сам хтео да нађем нешто у шта бих уградио све своје таленте. То није била ни Музичка академија иако сам завршио нижу музичку школу за виолину коју свирам као и клавир и гитару. На крају сам у рекламном послу пронашао могућност да објединим све своје таленте, и писање текстова, и компоновање, и писање сценарија, и писање музичких цинглова, а такође и таленат да применим своју духовитост у рекламама. Значи то све радим у мојој агенцији Тим талената и већ 35 година сам у том послу.

6. Да ли верујете у ону изреку да је таленат 1% а осталих 99% рад?

Верујем у изреку да је много важнији рад да би се таленат оплодио и од њега нешто настало. Али ми се не свиђа тај однос и мислим да није такав. Јако је важно колико је неко талентован. Много рада ће га наравно довести до једне границе, али преко те границе ипак влада таленат.

7. Да ли Вам је било битно мишљење околине док сте били тинејџер и да ли је могло да утиче на ваше жеље?

Слагао бих када бих рекао да ми никада није било битно мишљење околине. Одувек сам имао једну једину мисао водиљу – слушај и примај савете само од оних чији укус и мишљење поштујеш. И као тинејџер наслуђивао сам да имам добре упоришне тачке у васпитању, образовању и у тим основним поставкама да бих био човек. Отац ме је учио томе да је најважније бити човек, па онда бити образован, талентован и остало.

8. Када Вам није ишло онако како сте желели шта Вас је мотивисало да не одустајете?

Нешто што је најближе интуицији. Са тим се рађамо и то се нажалост јако рано гуши код нас. Много се више баца на рацио него на тај осећај који свако од нас има. Мени је увек тај глас изнутра говорио да ли треба да наставим у нечему или да станем. Дете у нама увек треба неговати и не дозволити му да икада одрасте.

9. Колико Вам је читање књига помогло у вашем развоју и коју сте прву прочитали, а која Вам је најомиљенија?

То је готово немогуће одговорити. Коју сам прву прочитао не могу да се сетим. Вероватно је била део неке лектире. Бајке сам као клинац знао напамет. Много сам волео и читао све бајке света. Једну књигу памтим коју сам много пута прочитао, а то је „Кроз пустињу и прашуму“. То је штиво за адолесценте и одличан авантуристички роман. Књига која је оставила велики траг на мене је Знакови поред пута, Иве Андрића. Она је пуна кратких и језгровитих причица, односно мисли, које толико говоре о Андрићу од кога сам и ја много научио пишући и дивећи се једноставности и лакоћи његовог израза. И Пекића је дивно

читати иако га није увек лако читати. Руске класике свако треба прочитати. Од домаћих песника јако волим Љубомира Симовића. Од Нушића сам прочитао све сто је икада написао. Када се једном човек навикне на читање, онда се те навике тешко ослобађа.

10. Да ли Ви волите да гледате позоришне представе, филмове и који су Вам омиљени?

Ове године сам имао част да гледам у Лондону фантастични мјузикл Књига Мормона. Код нас пролазе представе које у себи имају духовитост. Ако још неко уме да напише нешто духовито што има и дубину као што то ради Душко Ковачевић онда је то начин да се хумор искористи као једна носећа фреквенција преко које се лако могу пренети неке много дубље поруке сатиричне, политичке и сл. Што се филмова тиче бескрајно бих могао о томе да причам. Моји родитељи су се упознали у биоскопу Авала 1961. године. Мама је тати тражила карту више. А он није имао. После је увидео да је био недовољно љубазан и било му је жао па јој је понудио карту поново и тако је кренуло међу њима. Ја сам уз њих одрастао уз филм и учио пуно о глумцима, редитељима о томе како се улази у добре филмове и проживљава оно што се види на екрану. Бирам филмове у зависности од тога ко их је правео а не према томе ко у њима глуми. Фаворит ми је сваки филм Кристофера Нолана.

11. Одакле црпите креативност или боље речено у чему све налазите инспирацију за њу?

Креативност и машта излази из оног детета о коме сам причао. Хумор тражи неспутаност, отвореност ума. Највише волим и најчешће се бавим примећивањем појава, ликова и ситуација у обичном животу. Ја видим и умем да то усисам у себе, креативно обрадим и вратим. Када сам написао књигу Национални парк Србија, па онда други део после 7-8 година, Душко Ковачевић је у предговору десетог издања моје прве књиге рекао једну реченицу коју сам ставио у наслов: Узето од народа и враћено народу. Прича примећена, констатована, узета из окружења, упијена у креативно биће и претворено у дело. Тако је настала нпр. Мица убица. Најбоља инспирација је та која се дешава ту око нас коју би могли сви да приметимо. Суштина глуме је симулирати обичан живот.

12. Шта препоручујете младим генерацијама као савет за рад на себи?

Рад на себи је већ сам по себи савет. Ја вама младима поручујем само једно – послушајте себе да видите у чему сте то најбољи јер свако од нас је у нечему јако добар. Послушајте себе јер свако од нас је на овај свет дошао са задатком који је његова мисија.

Богдан Кошутић IIa

ИНТЕРВЈУ СА ВУЛЕТОМ ЖУРИЋЕМ

1. О вама смо чули када сте пре неколико година били у најужем избору за НИН-ову награду! Шта мислите о овој награди?

Реч је о нашој најзначајнијој књижевној награди, која се додељује за најбољи роман. Наша јавност се увек интересује за књижевност око Нове године, када жири почне да сужава избор књига које остају у „трци“. Пре неколико година, мој роман о Бранку Ћопићу је, да тако кажемо, ушао у финале, што је веома помогло да, попут вас, многи људи чују за мене и интересују се за мој рад.

2. Где сте рођени? Да ли је ваше детињство оставило трага на ваше стваралаштво?

Рођен сам у Сарајеву, где сам провео дане раног детињства, дечаштва и оне најслађе, најбунтовније пубертетске дане (а и ноћи). А детињство у свима нама оставља неизбрисиве трагове. Уметник има ту могућност, ја бих рекао и привилегију, да све оно лепо и горко што је искусио у своме најранијем добу искористи у своме раду. Моје детињство је било сретно, безбрижно, и трајало је прилично. Јако сам волео да се играм измишљања разних светова и нађем своје место у њима, па испада да сам се све време „играо“ да сам одрастао. Све нешто сумњам да та игра није престала ни до данас.

3. Откуда занимање за Ћопића? Можете ли да нам кажете како је настао ваш роман о њему?

Заволео сам Ћопићево дело као и сви други ђаци, чим су се његове приче, песме и романи нашли у школском програму. А онда је, поводом стогодишњице његовог рођења, Драмски програм Радио Београда од мене наручио радио-драму о Ћопићевом животу. Много сам истраживао, написао драму која је успешно емитована и схватио да ме ова тема никако „не попушта“. Онда сам још истраживао и на крају написао роман „Република Ћопић“, у коме сам покушао да замислим како би Ћопић написао роман о своме животу у трећем лицу. Читаоцима се свиђају хумор и језик књиге, али сви који су књигу прочитали признају да им је омогућила да се још једном врате у башту слезове боје свога детињства.

4. Ко су вам књижевни узорци?

Писцу је важно све што прочита, а набрајање писаца и дела која су утицала на мене одузело би нам исувише времена и простора. Оно што је за вас младе, који тек улазите у свет писања и читања важно, јесте да не бежите од потребе да у тим првим годинама имитирате своје фаворите. Кроз ту фазу сви морају да прођу.

5. Када сте почели да пишете? Да ли је нека књига била прекретница у вашој каријери?

Почео сам врло рано, за десети рођендан сам од родитеља на поклон добио писаћу машину (нема екран, само тастатура и чудни, гласни штампач у себи, али нема комаду дилит). И тако сам дрндао

по њој, нисам престајао, све док на крају, након многих предугих и никоме разумљивих прича и почетака романа нисам написао неколико кратких прича, по узору на оно што је радио руски писац Данил Иванович Хармс. Могу, дакле, да кажем како је прекретница у мом уметничком формирању био сусрет са делом овог сјајног писца, чије је вам књиге од свег срца препоручујем. А ништа од тога не би било да прво нисам видео филм „Случај Хармс“ (има га на мрежи), који говори о пищецевој трагичној судбини.

6. Да ли је хумор важан за стваралаштво?

Хумор и јесте стваралаштво, а и стваралаштво јесте хумор. Кафка не би био то што јесте да његово дело није саздано од хумора. Зато немојте да вас плаше „озбиљни“ писци. Никада се нисам боље забављао него кад сам читао Џојсовог „Уликса“, или Набокова. Многи који су читали моје књиге истичу хумор као једну од главних особина моје поетике. Ја нити од тога бежим, нити се нешто упињем да моје реченице буду испуњене хумором. Али, ако пишете о животу, о људима, како може да буде без хумора?

7. Како музика утиче на ваше стваралаштво?

Музика је јако утицала на моје писање нарочито у почетку, када сам и написао много прича о џезу и џезерима. Свирао сам клавир, имам добар слух, али то ми и одмаже, јер знам све текстове и мелодије ових проклетих фолкера. А и написао сам роман „Народњакова смрт“, у коме је прототип за лик главног јунака Сокола послужио извесни Аџа.

8. Како проводите слободно време?

Уметник нема слободно време јер је цео његов живот слободно време. Чим сте изабрали да стваралаштво буде ваш позив, одабрали сте слободу као простор у коме ћете да проведете свој век. Тако да све време „радња ради“, дакле не само док читате или

пишете, него и док идете да пазарите, или док гледате како Звезда даје два гола Ливерпулу.

9. Да ли имате мисију?

Млади сте, па неке речи, попут те „мисије“ звуче бунтовнички лепо, подстичу машту, дају наду. Али, како старите, та реч добија негативни предзнак, па схватите да се треба држати што даље од оних који и кад сазру не одустају од „мисионарства“. Али, ако говоримо у контексту мога искуства рада са младим људима, а држао сам многе радионице креативног писања, онда је мој основни и једини задатак у таквим приликама био и остао да младим људима само отшкринем врата слободе којом је испуњен свет уметности. Дакле, никако да будем нека врста водича, већ само онога који пружа подршку, подстиче на комуникацију и изражавање својих осећања и мисли.

10. Да ли имате неку животну девизу?

Ма, могу и евра и биткоини, не правим разлику... Шалу на страну, нисам никада тако размишљао, тако да морам да вас разочарам, немам животну девизу.

11. Како ваши читаоци реагују на ваше књиге? Имате ли комуникацију са њима?

Заиста је лепо када вам неко приђе на улици, или вам се обрати на књижевној вечери, или вам се јави преко фејсбука и каже да му се свидела нека ваша књига. То не може да не прија. И овај интервју видим као једну такву комуникацију и на његовом самом крају вам од срца захваљујем на љубопитљивости и подстицајним питањима на која сам, надам се, дао све саме тачне одговоре.

Разговор водиле Елена Кадовић и Милена Ђуковић IIa

ДОСИТЕЈ И СВЕТИ САВА

Свети Сава и Доситеј Обрадовић су најзначајнији људи у српској просвети. Њихов рад и залог су непроцењиви и сматрам да сваки човек српског рода треба да буде бескрајно захвалан овим људима. Свети Сава био је српски принц који се одрекао трона и раскоша због духовног живота. Растко заједно са својим оцем подиже српски манастир на Светој Гори, Хиландар. Дакле, рекао бих да је Савин пут био усмеренији ка цркви и духовном животу него ка просвети. Истина, имао је огроман значај и за српску просвету, али сматрам да је Доситеј тај који је био више фокусиран на просвету. Сматрам да због Саве данас имамо пуно манастира и здрав духовни живот, а због Доситеја здраву просвету.

Јован Мијаиловић IIa

Дуња Булатовић Ia

GUESS WHO?

Једна врло весела и ексцентрична девојка. Према њеном гласу можемо да приметимо да је јако пискав и може јако пуно да виче. Када се занесе, уме да користи свој батајнички нагласак. Има плаве очи и главу косу. Воли да се шали и да се смеје, али навише од свега воли да виче. Немогуће је не приметити је, како због своје величине тако и због свог претерано гласног смеха, који нам олакшава свако досадно јутро у школи.

Она је једна релативно висока дама са светлобраон косом и плавим очима. Њени нокти су увек интересантни и тиме показује жељу да буде другачија. Због њених дугачких ногу она често пада, али је то за њу сад већ нормално. Воли да фарба обрве и ужива у улепшавању. Комична је и често из ситуације воли да направи шалу. Уста су јој релативно мала, а лице јој је овалног облика. Кожа јој је веома бледа. Патике су јој понекад необичне, али, што би се рекло, она то тако воли. Прстен јој је најомиљенији модни детаљ. Глас јој је пискав, а и смех такође.

Она је девојка високог раста, браон косе и браон очију. Њена равна браон коса са пуно сјаја употпуњује њену лепоту. Округла глава је са мало бубуљица које ће ускоро да нестану. Леп осмех и обрве које су увек сређене упадају у очи. Коса јој је увек у високом репу. Дугачке ноге издужују витко тело. По њеном сталном осмеху на лицу можемо да кажемо да је веома весела и друштвена особа. Када нешто није по њеном, одмах се расправља и говори како је она у праву. Много воли да се шали и да се дружи са својим пријатељима.

Прво сто приметимо на овом дечаку је његова браон коврцава коса о којој увек води рачуна. Он је један од оних дечака којима је веома битан изглед и гардероба. Он има свој стил и увек се труди да буде другачији од осталих. То може да се примети на први поглед. Много воли да се шали па у томе некада и претера.

И ако управо није ту са моје леве стране, када смо заједно увек јесте. Девојка, која има много маштовитих и лудих идеја, даје добре савете и још боље је раме за плакање. На први поглед видимо да је мишљење туђих не занима што је њена велика врлина. Забавна је и увек насмејана. Свима помаже. У прошлости је доносила лоше одлуке о својој фризури, али смо јој то опростили. Рекла бих да уме да буде прави пријатељ, као што је мени и да никада никоме није окренула леђа.

Када погледате у одељење другог разреда средње школе, међу првима вам за око западне једна девојка која носи име које јој савршено пристаје уз физички изглед. Иако није нешто претерано висока, у том мајушном телу се налази једно огромно срце које зна да воли ван свих граница. Она је једна од оних особа које кад их упознаш знаш да је то пријатељ за цео живот који ће увек бити ту да те саслуша и да ти да одличан савет, а и наравно да ти измами осмех на лице кад нико други не може.

Особа са моје леве стране је девојчица која је веома добар пријатељ. Она има лепе, крупне браон-зелене очи и искрен поглед који показује

да је спремна да саслуша све ваше проблеме. Ниска је и има дугачку браон косу. Лице јој је најчешће насмејано и срећно. Многима се чини као тиха особа али то није тачно јер је веома дружељубива и увек је спремна за разговор. Стил облачења јој је свакодневно другачији јер се труди да буде оригинална. Воли интересантне разговоре на различите теме и често јој буде досадно када разговара на небитне теме. Према њеном ставу и држању она је увек срећна и поносна.

ИИБ

Густав Климт

КОМЕНТАР НА РЕКЛАМУ „ИКЕА“

Ова реклама нам је на јако смешан и занимљив начин приказала како би модерни трендови изгледали у прошлости, без електронских уређаја. У данашње време шта год да урадите или направите морате показати на друштвеним мрежама. Људи умеју да претерају с тим и да од тога направе такмичење. У овој реклами једна породица не сме кренути да вечера јер слика гозбе није била и даље насликана на платно. Након што је насликана, разносе је по селу како би људи дали свој коментар. Тек након свега тога, они су могли вечерати. Ово се упоређује са данашњим начином сликања и постављање хране на интернету. Неке ствари не треба делити са осталима или тражити њихов коментар на то. Некад треба само уживати и заборавити на остали свет. На крају један „лајк“ не значи ништа када се упоређи са осмехом на лицу. Не треба правити такмичење од свега.

Марија Мања Томић IIa

Уна Дивовић IV1

Уна Дивовић IV1

МОЈА АУТОБИОГРАФИЈА

Зовем се Марија Мања Томић. Рођена сам у малом граду који излази на Јадранско море, а зове се Бар. Тамо сам живела до четврте године свог живота, а потом се преселила у Београд. Мени прелазак у Београд није био тежак, чак га се и не сећам, али је мојим сестрама био итекако. Ксенија, моја старија сестра, дан данас ми прича да 10 дана није могла да престане са плакањем јер је много волела своју школу у Бару. Она је тада имала 10 година. Тиана, моја најстарија сестра, тада је већ имала 13 година и мислила је да ће се у Београду изгубити. Зато није хтела да се преселимо. Када смо се преселили, обе су схватиле да то није ништа страшно и врло лако се прилагодиле „београдском животу“. Сада када размишљам о томе, срећна сам што смо се преселили јер у тако малом граду као што је Бар влада само монотонија и досада. И ако се никад не бих вратила да живим тамо, сваки слободан распуст једва чекам да одем и видим старо друштво и остатак породице. Сваки полазак назад у Београд након летњег распуста буде ми јако тежак, али знам да ћу се вратити кад тад. Када бих упоредила Бар и Београд, рекла бих да је Бар много једноставнији и бржи, а у Београду је све компликовано и треба времена, мада све има своје врлине и мане. Када сам напунила 7 година уписала сам Основну школу „Руђер Бошковић“. Идем у исту гимназију. У основној школи стекла сам најбоље пријатеље са којима се и даље дружим, а неки су и данас са мном у одељењу. Обожавала сам сваки излет или екскурзију коју би школа организовала иако бих се увек вратила 2-3 дана раније јер би ми недостајао тата. Први пут сам у четвртој разреду остала до краја на екскурзији, али то је зато сто ме је тата посетио. Не бих рекла да се мој однос са татом променио од тада. И даље сам јако везана за њега, али на другачији начин. Тата се зове Зоран и од малена сам говорила да личим на њега, иако сам пресликана мајка. Битно је да сам имала његове очи. Са пет година говорила сам да кад порастем, желим да postanем он. Данас сам само мало преформулисала ту реченицу. Данас желим да остварим све циљеве у свом животу и направим мог оца поносним. То ми је најважније. Наравно ту је и моја мама, Сања. Стварно се сад запитам како јој није досадило да је сваки пут на питање: „Мања, кога волиш најише на свету?“, одговор буде тата. Волела бих да упишем неки добар факултет у иностранству. Волим да путујем и да сликам разне нове ствари које угледам на путу. Обожавам животиње и имам једно куче, зове се Вино. Надам се да ћу у животу упознати још много добрих пријатеља, да нећу заборавити старе и да ће моја породица бити срећна, где год ја била.

Марија Мања Томић IIa

Стефан Ристов IIIb

Борис Симикић Ib

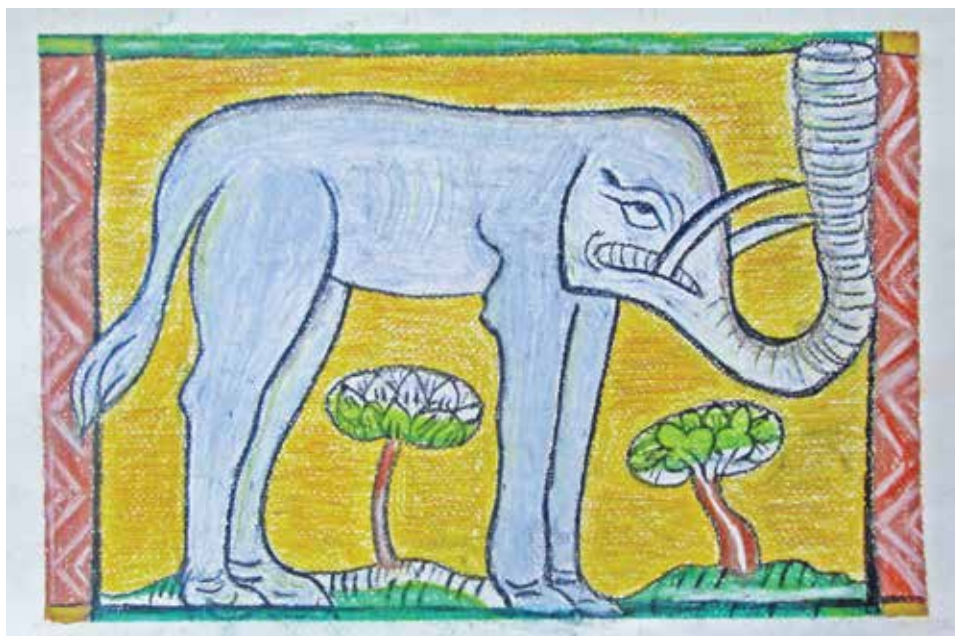
КОМЕНТАР НА ТЕКСТ „ЧУВАРИ МОРА“ (NATIONAL GEOGRAPHIC)

Текст „Чувари мора“ говори о веома честом проблему у данашњем свету, опадању популације морског света. Текст описује успешан начин на којим су рибари из мексичке Баха Калифорније решили овај еколошки проблем. Они су основали удружење рибара у којем имају разне повластице, као на пример старији рибари имају сталне пензије. У овом удружењу донели су одлуку да ограниче количину и време лова. Ова одлука је помогла рибарима да очувају свој начин живота, да имају довољно рибе у мору и да унапреде туризам. Да би овај начин заштите успео, потребно је да сви у заједници имају поверења једни у друге. Воде Бахе су познате по великој количини морског света. Нажалост, људи су готово све опустошили. Ипак, рибари нису одустали и нашли су начин да реши овај проблем. Развојем еко-туризма рибари су профитирали јер све већи број ронилаца жели да истражи морски свет Бахе.

Милена Ђуковић Iа

Алекса Раговић Iа

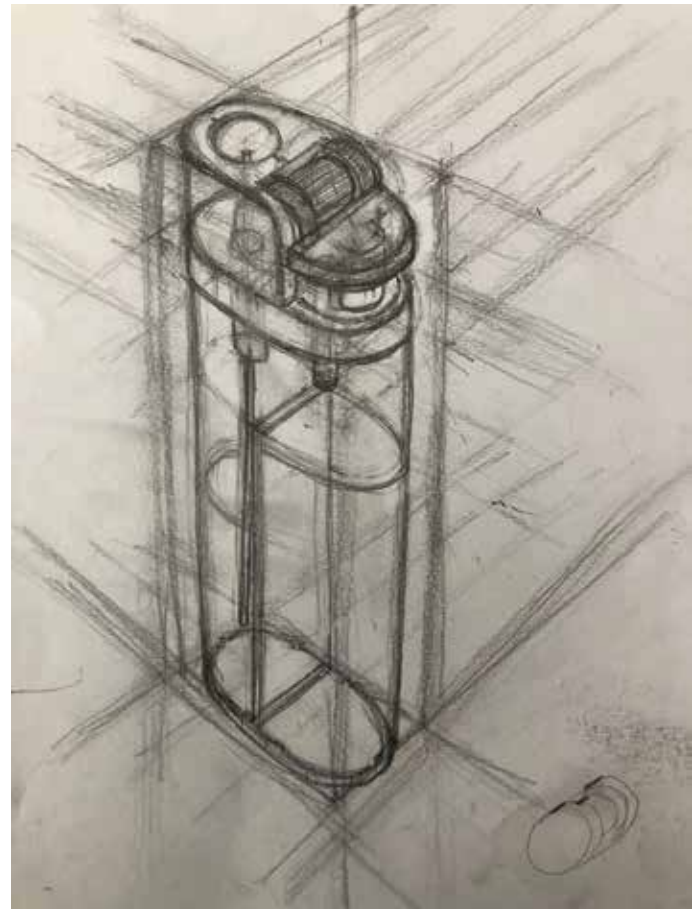

Анна Черанева Iа

КОМЕНТАР НА РЕКЛАМУ „ИКЕА”

Ова реклама нам на веома оригиналан начин показује тренутно стање у нашем друштву. Поручује нам да превише бринемо о мишљењу других људи, уместо да уживамо у датом моменту. Такође нам поручује да не треба да све тренутке у свом животу делимо на друштвеним мрежама. На пример на реклами је приказано како породица слика своју храну и чека коментаре других уместо да ужива са својом породицом. Реклама упоређује данашње време и прошлост. То поређење је приказано на веома занимљив начин. По мом мишљењу сви људи треба да уживају у посебним тренуцима на свој начин без обзира на мишљење других људи.

Милена Ђуковић IIa

Уна Дивовић IV1

Андреа Марковић IV1

МОЈА АУТОБИОГРАФИЈА

Девојчица светле коже, плаве косе и, како кажу, најведријег осмеха сам ја. Зovem се Елена Кадовић. Иако многи који ме тек упознају кажу да изгледам старије, рођена сам у Београду 2002. године у рано јутро 22. маја.

Судећи по хороскопу, близанци су тврдоглави, друштвени и увек спремни за забаву. Баш таква сам и ја! Почећу од тога да ме од малена занимала дугачка листа ствари која се и даље увећава, може се рећи да никада нисам сасвим задовољна својим знањима и умећима. Као одличан ђак, девет година основне школе завршила сам у Подгорици, где сам стекла пријатеље за цео живот и научила да се бавим тенисом и плесом. Мени, као великом љубитељу музике, упоредо завршена нижа музичка школа помогла је у учењу виолине и клавира. Летње распусте делимично сам проводила у Херцег Новом који ми је пружао могућност да се такмичим у пливању и наведем његове становнике на питање да ли ћу тамо остати за стално ради жеље за поновним освајањем сличних резултата. И мада је одговор био негативан, много пута након тога ме видео њихов такмичарски базен. Скијање сам учила на планинама Црне Горе, Словеније и Аустрије које сам обилазила са најбољим другом и породицом. На почетку своје музичке „каријере“ наступала сам на фестивалима са своје две песме и била гост на разним приредбама. И премда сам ове разне вештине стекла својом жељом и упорношћу, морам признати да су за њихово остварење заслужни моји родитељи којима сам ја једино дете.

Када је дошао ред на средњошколско образовање, ради стицања више могућности у сфери истог, одлучили смо да се преселимо у мој родни град. Тако сам септембра 2017. почела први разред Гимназије „Руђер Бошковић“. Био је ово тренутак када се мој доживљај школе променио на боље. Иако су многи говорили да се нећу снаћи у новом друштву и средини, о другарима имам само речи хвале.

Свакако вреди рећи и то да одувек гајим љубав према животињама и притом поменути мог пса Амаса који сада живи са мном већ девет година, па тако заслужује и посебан пасус у овом саставу моје аутобиографије.

Искрено се надам да ће моја животна прича постајати све обogaћенија и да никада нећу посустајати у својим намерама, ма какве ми препреке стајале на путу. У животу ћу пратити своје снове и, ако сам у могућности, помагати и другима да остваре своје. Надам се да ће то бити једно дуго путовање које ће ме одвести у различите пределе разноврсних чари.

Елена Кадовић IIa

Zhang Ying Ib

Уна Дивовић IVI

ДА САМ РЕЖИСЕР МОЛИЈЕРОВОГ „ТВРДИЦЕ“

Молијеров Тврдица је једна изузетно духовита драма која ме је у појединим моментима довела готово до суза. Композиција ове драме нам омогућава да визуализујемо како размишљају изузетно себични људи. Наравно, у драмама је најизраженија особина главног јунака, у овом случају тврдицлук, изузетно преувеличана и самим тим веома смешна. Пошто сам изабрала задатак под редним бројем осам, имам ту част да искористим своју машту и поиграм се са сценографијом онако како бих ја желела.

Имајући у виду да је Тврдица први пут одиграна у позоришту 9. 9. 1668. године и све до данас важи за једну од бољих комедија, сматрам да би ових 14 ликова из Молијерове Тврдице требало да глуми једна озбиљна глумачка екипа.

Прво питање које се поставља јесте – ко ли би могао да глуми Харпагона. Харпагон је главни лик ове драме који добија највећу пажњу читалаца, а у овом случају и гледалаца. Сматрам да његову улогу треба да препустим једном од, према мом мишљењу, најдуховитијих глумаца данашњице, а његово име је Андрија Милошевић. Он је човек који без проблема може да изнесе било коју улогу и поврх свега да у глуму убаци тај неки свој специфични хумор који доводи људе до веома искреног смеха.

Улогу Харпагонове деце бих препустила неким младим глумцима који су већ у некој представи, филму или серији глуми заједно. На пример, Лука Рацо би био идеалан за улогу Клеанта, а Драгана Мићаловић за улогу Елизе. Олакшавајућа околност је то што су њих двоје глумили заједно у комичној серији „Синђелићи“ и веома лепо сарађивали. У серији су Лука и Драгана глумили заљубљени пар и сматрам да је бас то одличан начин да се глумци зближе. Они су пријатељи и у приватном животу, што значи да ће њих двоје бити веома уверљиви брат и сестра на позорници.

Маријанин лик бих препустила чувеној Нини Јанковић, која је, према мом мишљењу најлепша глумица данашњице што је веома битно за улогу девојке у коју се заљубљују два главна јунака ове драме, Харпагон и Клеант. Важно је да улогу Маријане изнесе једна веома лепа и младолика

глумица као што је Нина зато што је Харпагон један изузетно себичан човек који не воли ни са ким ништа да дели, а са Маријаном жели да подели остатак живота због њене лепоте.

Улогу Валерија бих дала Милошу Биковићу. Он је у сваком филму у ком сам га гледала знао да надмудри некога, као што је Валерије покушавао да надмудри Харпагона тако што му се несвесно увлачио под кожу тиме што је поштовао његове одлуке да би касније могао да затражи Елизину руку. Анселмов лик бих уручила чувеном Мими Караџићу. Без обзира на његове године он је изврстан глумац који би могао без проблема да изнесе улогу великог преокрета. Анселмо је човек који је требао да ожени Харпагонову ћерку Елизу. До краја драме сазнајено да је он заправо Маријанин и Валеријев отац кога су изгубили у бродолому који се десио пре 16 година.

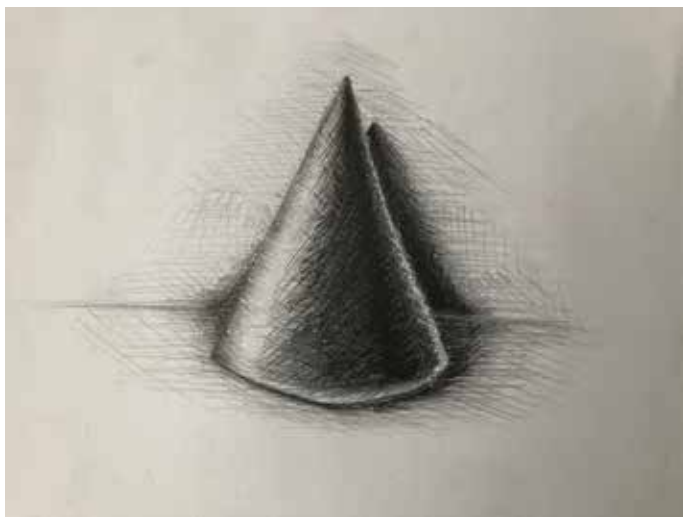
Улогу Фросине бих дала глумици Софији Дудић. Она је девојка која глуми сплеткароша у серији коју тренутно пратим под називом „Истине и лажи“. Ла Флешов лик би одлично одглумио момак који се зове Ђорђе Крећа који тагође глуми у серији „Истине и лажи“. У серији он глуми батлера једног од главних ликова тако да би се одлично снашао у улози Ла Флеша.

Клоду би глумила Софија Рајовић, а за улогу Жака, Симопна, Брендавона и Ла Мерлиша бих направила кастинг младих глумаца који се још нису показали на великој сцени.

Костиме бих ускладила са временом у којем се дешава радња. Унајмила бих кројаче који би сашили хаљине налик оним из 17. века, с тим што бих Маријанину хаљину мало мање декорисала него, на пример Елизину, зато што се у драми помиње да је она веома сиромашна. Наравно, Харпагоново одело би било веома свечано и упадљиво док би се акценат ставио и на Клентову одевну комбинацију зато што је он сав новац који је зарађивао улагао у своја одела.

Сцена би била уређена као Харпагонова кућа. Била би веома отмена, али наравно без пуно детаља. На сцени, иза глумаца, би се налазио прозор који има поглед на Харпагонов врт у ком је сакрио своје благо од 10.000 круна. Сматрам да сцена не би требало толико да буде декорисана зато што су већ сами глумци изврсни у свом послу и привући ће довољно велику пажњу публике, тако да сцена не треба да буде у првом плану.

Катарина Танко Иа

Уна Дивовић IV1

Уна Дивовић IV1

Лука Миограг Старчевић 1Б

Лука Миограг Старчевић 1Б

Алена Немец 11а

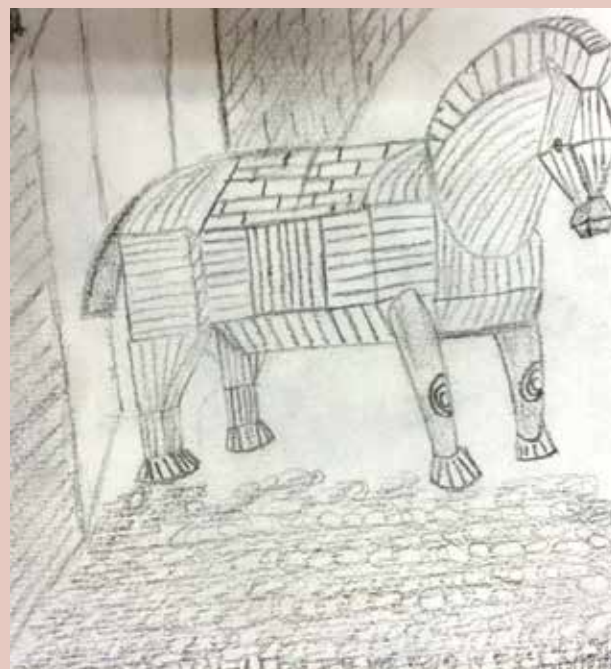
КОЊ И БИК

Ова басна говори нам да се снага не показује над слабијим од себе. То није права снага. Онај који је истинито храбар и снажан неће показивати то. Јунаштво није надметати се са слабијем и ругати му се. То није фер. Сви смо снажнији од мањег и млађег. Неправилно и непоштено је упоређивати своју снагу на такав начин. Једнаки одмеравају снаге једни с другима.

Марија Мања Томић Iа

Павле Драјер Iа

Батас Алекса Iа

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Мој измишљени Ивковићев говор

Драге даме и поштована господо,

Окупили смо се овде да ви, драги моји пријатељи, одлучите ко ће добити част да му се додели титула новог народног посланика. Као што знате, ја сам адвокат, и самим тим закон и те како познајем. На пример, знам да је строго кажњиво узети нешто што не припада вама и представити га као своје дело. (Закашље се и погледа у свог супарника, Јеврема Прокића). Зато ћу се ја, наравно уколико ме изаберете за вашег представника, потрудити да се међусобно поштујемо и да бринемо о нашој отаџбини. Због посланичке крви која тече мојим венама спреман сам да одем за Београд и да испуним ваше жеље. Гласајте за мене ако желите боље сутра! Надам се да ће се на овом светом месту на частан начин изабрати нови народни посланик.

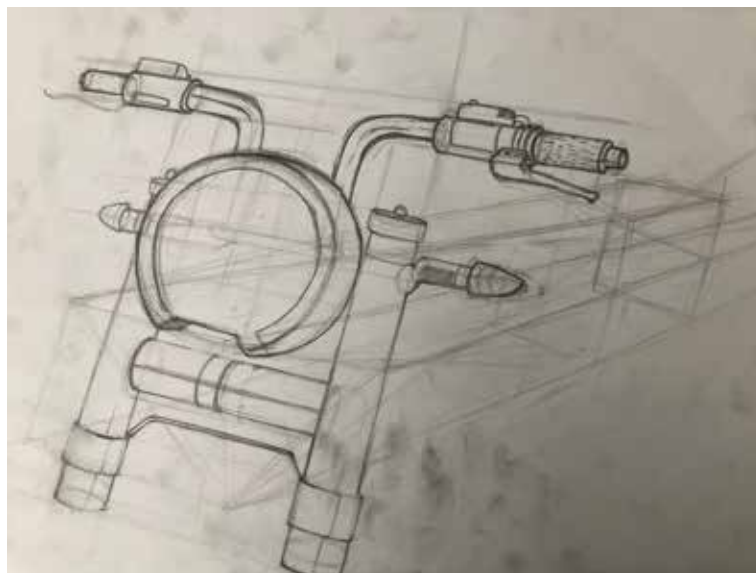

Ника Којривица IА

Катарина Танко Iла

Луна Пеић III 1

Уна Дивовић IV1

Ника Койривица Iа

Мина Јарић IV 1

Матеја Ралетић I а

ПРЕД ЈЕДНИМ УМЕТНИЧКИМ ДЕЛОМ

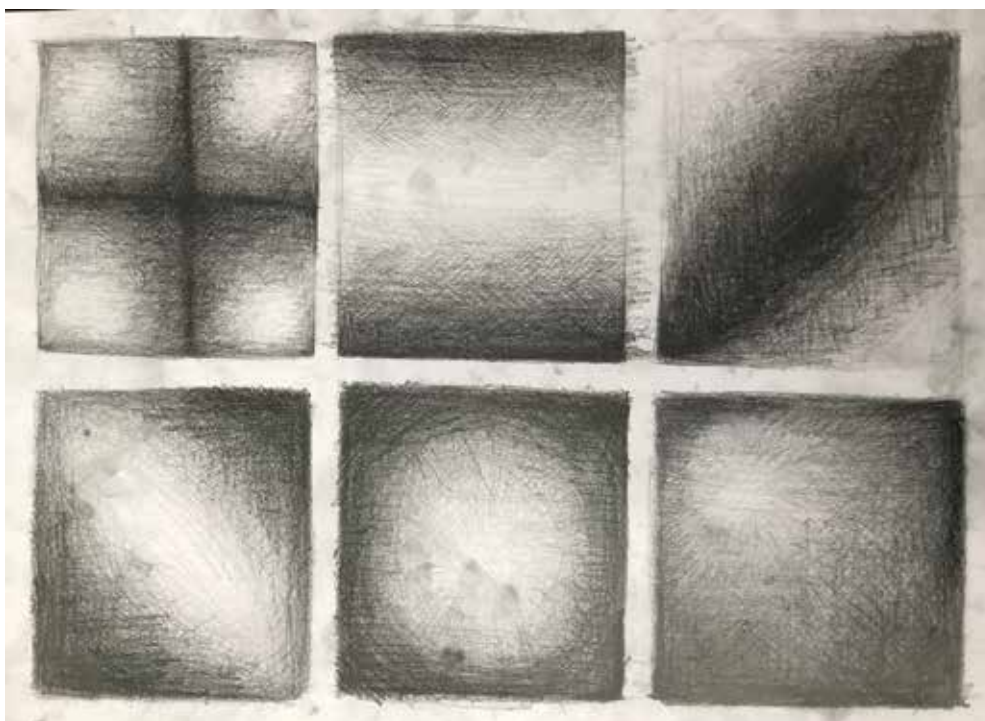
Мона Лиза је ремек-дело које је на мене оставило највећи утисак. Творац ове слике је Леонардо да Винчи. Она је насликана уљаном техником на дрвеној дасци од тополе. Мона Лиза представља портрет младе даме из Фиренце, Лизе дел Ђакондо. Мона Лиза је настала у 16. веку. Први пут сам је видела у музеју Лувр у Паризу.

Мона Лиза је позната по свом мистериозном осмеху. Њен осмех на тренутак одаје утисак смирености, а на тренутак ми се чини да је Мона Лиза тужна и да се иза тог осмеха крије сета њене душе. Загонетна је. Прекрштене руке једна преко друге дају утисак, да је Мона Лиза била затворена према људима. Заиста делује тајанствено и тера ме да размишљам. Није ни чудо што је изазвала велику реакцију у друштву данас, а и у прошлости.

Фасцинирало ме је, да је Наполеон, велики француски император, био заљубљен у Мона Лизу и да је слика Мона Лизе једно време била код њега. Наполеон се дивио њеној чудесној лепоти. Њена лепота оставља и мене без текста. Смирена и доминантна, то је прави опис мог утиска пред овим ремек-делом. Делује ми, да је нежна, брижна, а неизмерно јака и стабилна жена. Питам се, да ли је Леонардо да Винчи био заљубљен у њу. Ово дело буди у мени пуно питања и даје пуно одговора. Њен осмех и поглед покрећу машту, која ме води путем њеног живота. Ко зна, можда Мона Лиза и није била тако посебна, другачија и савршена. Можда смо ми, њени посматрачи, само идеализовали њен лик. Ми не знамо њена дела. Познато је, да је она била супруга трговца свиле Франческа дел Ђаконда. Осим тога има јако мало података.

Ја бирам Мона Лизу, смирену, брижну и јаку. Таква је моја Мона Лиза, а каква је ваша?

Дуња Булатовић Iа

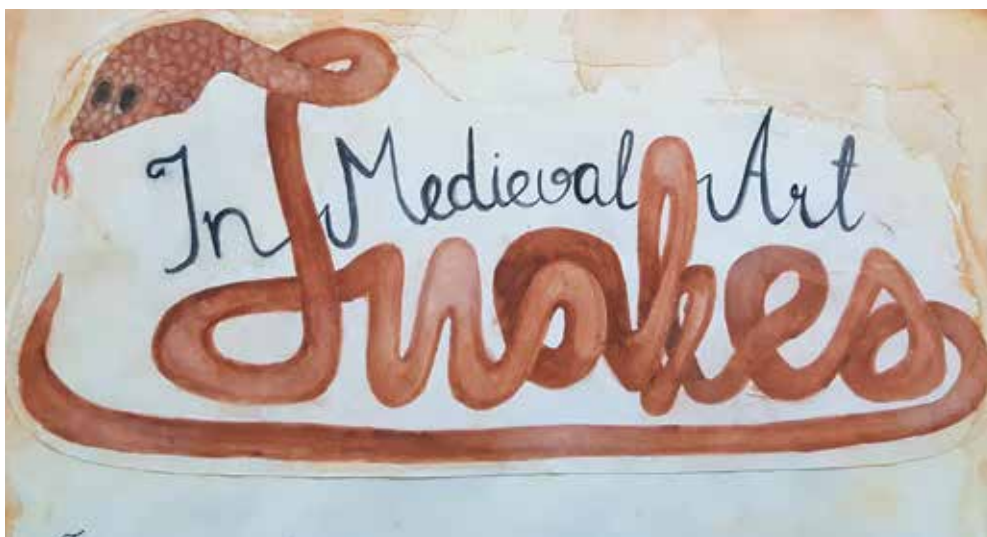
Уна Дивовић IV1

Лела Елени Милона Ia

Zhang Ying Ib

Елена Кадовић Ila

Елена Каговић Iа

Борис Симикић Iб

Zhang Ying Iб

РАЗГОВОР СА ПИСЦЕМ – МОЛИЈЕР, ЈЕДАН ЖИВОТ

• Добар дан, у данашњој емисији имамо специјалног госта, познатог француског писца, Молијера. Господине Молијер, добродошли у нашу емисију. За почетак наши слушаоци би желели да знају зашто сте променили име у Молијер?

Хвала, име Молијер користим као псеудоним од када сам почео да пишем. Иначе моје право име је Жан Батист Поклен.

• Да ли бисте могли да нам испричате нешто о свом животу пре него што сте постали писац?

Наравно! Рођен сам 15. јануара 1622. године у Паризу. Моја мајка је умрла када сам имао 10 година, а отац ми је био имућан човек који је радио као декоратер код краља Луја XIII. Завршио сам право и кратко сам био дворски декоратер као мој отац. Тек касније сам променио име и одлучио да postanем прво глумац, па и писац позоришних комада.

• Шта вам је привукло пажњу да оставите добро плаћен посао и почнете да се бавите глумом?

Дефинитивно сам одувек волео уметност и књижевност. Кроз своја дела желео сам да, исмевањем тадашњег друштва и племства, укажем обичном народу на проблеме у друштву.

• Како почиње ваша каријера на позорници?

Прво сам са својом пријатељицом Мадлен Бежер основао позориште Illustre Théâtre. Нажалост ово позориште је банкротирало, али смо након тога започели позоришне турнеје.

• Да ли је истина да сте били у затвору због дугова позоришта?

Да, то је истина. Такође морам да поменем да су у то време глумци имали јако лош положај у друштву.

• Да ли сте упознали неке занимљиве људе на својим путовањима са позориштем?

Да, упознао сам мноштво људи који су утицали на мене. Неки од њих су: Шарл Дуфресн, војвода од Орлинса, Армандо, принц Контије, гувернер Лангока, Маркиза...

• Како сте се осећали када сте се вратили у Париз?

Био сам срећан, недостајао ми је мој град. Провео сам неко време прилагођавајући се на начин живота у граду. Такође сам неко време провео у предграђу како бих промовисао своја дела и рад угледним људима.

• Које је прво дело које сте извели пред париском публиком?

Извео сам дело у Лувру. У публици се налазио и краљ Луј XIV. На сву срећу све је добро прошло.

• Ваша дела су позната широм света и веома су популарна у позориштима. Које је ваше омиљено дело које сте написали? Тешко је одлучити се само за једно дело. Зато ћу рећи Тврдица и Уображени болесник.

• Који је циљ вашег стваралаштва?

Циљ је да насмејем људе али пре свега да прикажем друштво и особине неких људи на ироничан начин без идеализовања и улепшавања.

• Хвала на гостовању!

Било ми је задовољство.

Милена Ђуковић Iа

Павле Драјер Iа

„ЖЕЉА ЗА ВЛАШЋУ ОД СВИХ ЈЕ НАЈСТРАШНИЈА“, ТАЦИТ

Ова мисао симболише жељу за коју је неко у стању да прегази све и свакога да би дошао до жељеног циља. Жеља за влашћу доводи чак и до тога да људи причају неистине и обећавају немогуће да би се доказали другима и да би прикупили неку пажњу. Жеља за влашћу ствара похлепу у људима и због тога је најгора жеља од свих. Због ње човек губи своју највећу врлину – несебичност и хуманост.

Катарина Танко IIa

Стефан Ристов III B

Елена Каговић IIa

Луна Пеић III 1

*Draco alatus
Apus ex Bononiensi
Museum.*

*Draco bipes apteros capitis
in Agro Bononiensi.*

A world of languages

There are at least 6,000 known languages alive in the world today. Twenty three of these languages are a mother tongue for more than 100 million people. The 23 languages make up the mother tongue of 4.1 billion people. No region has more than 10 languages and there are no more than 10 languages in any one country. The number of these countries shows how languages have spread in many different regions.

10 million people

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

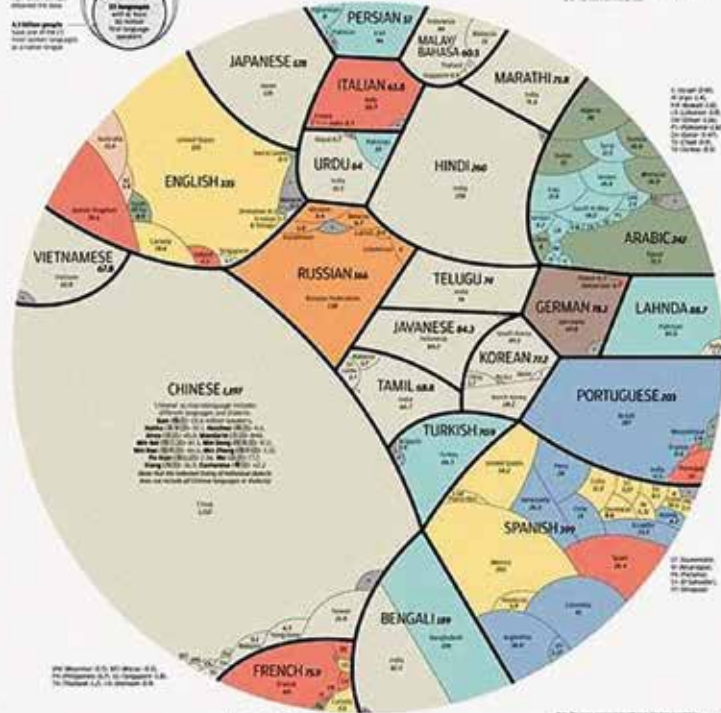
in 100 countries

Regions in which these languages are present

Considered as a single language in this chart, but in the map below it is split into a group of languages with the same name.

100 million people

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

100 million people

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

100 million people

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

Most popular languages being learned around the world

Over 100 million people

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

in 100 countries

Source: Ethnologue, 1997. World Bank, 1997. United Nations, 1997. The World Bank, 1997.

2000-2001, 2000-2001

Hi Gari,

I noticed that you haven't been answering any of my texts or calls on Whatsapp and Viber, so I decided to reach out to your parents to see if everything is okay. I assumed the reason as to why you didn't answer was because you shut your social media down, as there is a lot of material to study and your phone can be distracting. They told me that you are struggling with your upcoming IB written exams. I completely understand you because I graduated from an IB school last year with good grades, which were extremely hard to get.

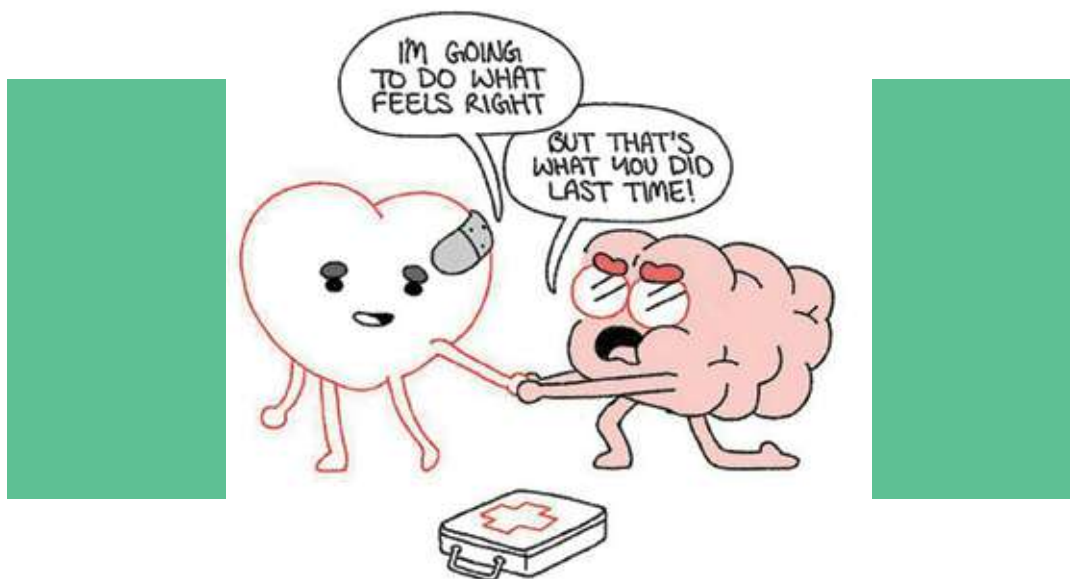
Firstly, I want to explain to you what being stressed really means, and why you should try to reduce it. Stress is a normal body reaction to changes in your life, and it negatively affects you physical, emotional and mental state. People get stressed even when positive changes happen in their lives, such as what you're going through right now. IB exams may be hard, but they are excellent for preparing you for university, so that you can be less stressed later. If you study under high pressure, you won't be able to understand and remember the things you are trying to learn. Because of this, you won't be able to complete your exams to your full potential, which will stress you out even more.

However, what I'm more worried about is the health defects you could get from being overstressed. They can gain weight, neglect personal habits, their blood pressure increases, and in severe cases they can even get heart disease.

I personally struggled with the IB because we were tested on two years worth of work instead of just one, so I needed to study a lot more for the final exams. One of the ways I overcame this problem was by doing physical activities right after school which helped me relax. You need to find your own way to relax, because without relaxation stress levels increase. A recommended strategy for coping with stress is to keep everything organized. Once I improved my organization skills, it was easier for me to score higher marks. I improved these skills by keeping a planner which helped me keep track of the work I needed to do, and by doing my work the day it was assigned. This also helps with learning more efficiently, as you will be less stressed. If it helps, I can send you my notes and study guides on the subjects which you're taking.

I understand you are taking IB seriously because you want to get high marks, but you should also understand that your health is more important than the marks you get. You should always try your best, but don't go over your personal limits if you know your health will be affected. If there is something about school work you don't understand, feel free to ask me any time. I really hope that you will overcome this stress. Are you coming back to Serbia after exams for summer break? I am curious as to what your plans for the future are and I can't wait to hear all about it.

Best regards,
Your friend Luka

КОНКОРД

Када је појавио, сматран је за најлепши авион икада направљен. Свет се највише дивио његовом дизајну. Дугачког тупа, снежно беле боје, и елегантан како само Французи могу да га осмисле. За њих је он прави драгуљ. Истина, авион је осмишљен у сарадњи са Британцима, али је француски народ увек имао тежњу да његову елеганцију и карактеристике припише себи. С друге стране, Енглези га сматрају енглеским производом. На овој страни ћемо се осврнути на исто време изузетну и трагичну причу овог лепотана.

Почетак шездесетих година 20. века, епоха је тријумфалног напретка, тако да се Француска и Енглеска боре да се скину Америку са врха листе у владавини над небеским простором. Владе обе земље удружују тимове техничара како би заједно радили и тиме смањили трошкове. Генерал де Гол предлаже име Конкорд. Али, избија мали проблем и Енглези нису задовољни, јер се француска реч „concorde“ пише без крајњег „е“ у енглеском језику, дакле „concord“. Британски министар технолошког развоја, Тони Бен ставља тачку на ову полемилу, изјавивши да ће се британска реч од сада писати са једним „е“ на крају, јер речи као што су excellence (изврсност), England (Енглеска), Europe (Европа) и entente (разумевање) почињу овим словом. И тако, Енглеска и Француска почињу да раде на изради авиона чији се атрибути могу изразити само у суперлативима. Поменимо укратко мали проблем који је настао због система мера, француског метричког и англосаксонског, што је довело да већих кашњења у изради.

Било како било, из фабрике је на крају изашао суперсоничан авион који може да лети брзином звука, па и брже, што је изражено у јединици мере $мах = 1.200 \text{ км/ч}$, што је у случају овог авиона $мах 2$, дакле 2.400 км/ч . И она је, разуме се, сума технолошког развоја свог времена, са електонским командама, аутоматским навођењем, итд. Све је

осмишљено, дакле, у функцији брзине и најмањег отпора на ваздух. Издужен облик, широка крила и шиљат врх који се повија приликом полетања и слетања, како би пилоту омогућио већу прегледност. Авион ће у наредним годинама извести низ суперсоничних летова, и биће то најскупљи авион који је икада постојао. Али, није једини конкорд желео да пробије звучни зид. Американци су у трци са својим ликидом 2000 и боингом 2707, као и Руси са својим туполевим 144, који је запањујуће сличан конкорду. Касније се причало о једном руском инжењеру који је ухапшен на париском аеродрому, са торбом пуном тајних докумената који се тичу израде овог француског авиона. Како год, јер конкорд постиже толики успех да наруџбине стижу из целог света: 1967. Конкорд са поносом извештава да је у свету наручено 74 авиона.

Али, 1973. цена нафте скаче са 3 на 12 долара по барелу, што је познато као прва нафтна криза. И тако, ствари се мењају: људима је дражи квалитет живота од брзине, јер цене карата убрзо скачу. Конкорду почиње истовремено да се замера да прави неподношљиву буку, Америка одустаје од производње од суперсоничног авиона због техничких проблема, и такође бојкотије европски авион, и на крају, ту је и совјетски туполев који је имао ту несрећу да се сруши у гомили приликом једне манифестације на сајму у Буржеу.

Наједанпут, суперсонични авиони почињу да уливају страх, па су и поруџбине једна за другом отказане, осим Француске и Енглеске, разуме се, који 1976. организују редовне летове ка свим деловима света, нарочито на релацијама Лондон–Париз–Вашингтон–Њујорк. Замислите само, стићи до Њујорка за 3 и по сата, уместо за 9 сати. Конкорд тако постаје авион звезда из света бизниса, финансија, џет сета и дипломатије. Шта мари за енормну цену карте или за 17 литара керозина по путнику на 100 пређених километара, у односу на 2 до 3 литара за тадашње авионе – прећи Атлантук на конкорду био је апсолутни тренд.

Но, ово је било кратког века, јер, у одсуству поруџбина, свега 20 конкорд авиона је пуштено у саобраћај, и када се на то додају трошкови одржавања (20 сати техничког прегледа је било потребно са један сат лета), конкорд очигледно није био исплатив. А затим, када се 2000. године један конкорд срушио само десет минута након полетања, у близини аеродрома Роаси, са укупним билансом од 113 жртава, судбина Конкорда је запечаћена. Није помогло ни то што је узрок несреће вероватно био метални предмет који је отпао са једног другог авиона приликом полетања. Свет му више не верује, и последњи лет је изведен 2003. године. На десетине хиљаде фанова дошло је да поздрави последње приземљење у Париз из Њујорка, са ватрогасцима који га заливају водоскоцима, како је то од увек био обичај.

Конкорд је сада музејски експонат. Када слетите у Роаси, можете проћи поред једног док чекате лет, и не можете а да не осетите сажаљење док гледате ову некада величанствену птицу.

Могло би се рећи да је Конкорд једна сасвим типична француска авантура: изванредан технолошки прогрес, који је уосталом припремио терен за Airbus, стил, неупоредива елеганција и економски фијаско без преседана.

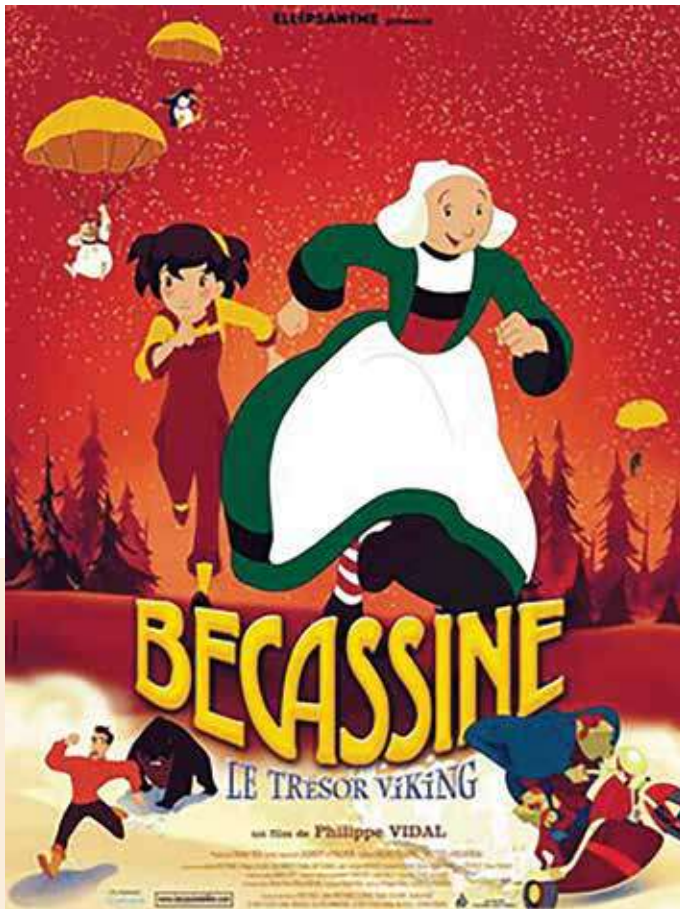

Mais, quel plouc!

Plouc [плук] је у преводу са француског џибер, идиот. Укратко, у свакодневном говору Француза, као и у српском језику, ова реч је увреда, у најмању руку именица пежоративног значења.

Како би се разумело значење ове увреде, неопходно је вратити се у 19. век. Сељаци из Бретање не успевају више да живе од обраде земље. Један број њих одлучује да се одсели, у потрази за бољим животом. И пошто железница сада већ опслужује Брест, Нант и Кампер (градови у Бретањи), на хиљаде њих купује карту у једном правцу до Париза. Уочи Првог светског рата, сматра се да се око 200.000 Бретонаца преселило у престоницу. Ово вам звучи познато, зар не? Већина су људи са села, и не говоре најбоље француски. Парижани на њих гледају презриво и са висине, али Бретонци су јефтина радна снага, и раде најтеже послове. Они који су имали више среће, раде као послуга: мушкарци возе кочије, док њихове жене и ћерке раде као служавке по кућама. У то време нема угледног грађанина Париза који у кући нема бар једно служинче из Бретање. И, када их питају одакле долазе, Бретонци би увек одговарали са plou... нешто: PLOUgastel, PLOUgasnol, PLOUguenast, PLOUgonven, PLOUgonver, PLOUgerneau, PLOUnerin... Постоји у Бретањи у Finisteru i Kot d'Armoru преко 70 локалитета чији назив почиње на ПЛОУ-, што је у преводу са бретонског парохија.

Тако су у Паризу Бретонци добили надимак, чије значење смо већ научили, и са којим, можемо замислити, иде под руку презир према њиховом скромном пореклу и сељачком начину живота. Овај презир ће само још више устрајати и бити појачан захваљујући једној стрип

јунакињи. Реч је о Бекасини (Becassine). 1905. почиње да излази један нови недељник за девојчице, *La semaine de Suzette*. Неколико дана пре изласка првог броја, један од аутора текстова одлучује да не ради више за часопис. Главна уредница, мадам Бернарде де ла Роцхе сада има празну страну. Стога она долази на идеју да преприча несмотрености своје личне служавке, која, погађате, долази из Бретање, и да читаву илустрацију приче кроз стрип повери једном од својих пријатеља. Тако је рођена Бекасина. Са својом хаљином од сукна, белом кецељом и бретонском капом, она представља карикатуру бретонске сељанке пристигле у Париз. Невероватно је неспретна, због чега је и добила назив Бекасина. Ако је «becasse» (шљука) шармантна мочварна птица дугог кљуна, ова реч, пак, у свакодневном говору служи да означи глупу девојку. Стрип постиже огроман успех. Најпре у часопису у наставцима, а затим и у облику албума, у 27 бројева. И тако, генерације малих Француза расте уз Бекасину, као типичну слику жене из Бретање: вредне, али помало глупе, истовремено простодушна и наивна, иако помало лукава. Бекасина дакле потврђује целој нацији да су Бретонци „сељачине“. После извесног времена, разуме се, Бретонци више не могу да поднесу овакву врсту карикатуре. И тако Бекасина постаје жртва ни мање ни више него атентата. У јуну 1938, три Бретонца из Париза организују упад у музеј Гревен у коме Бекасина има своју воштану фигуру. Не, Бекасина није њихова јунакиња, а још мање рођака.

Ако будете пролазили кроз Бретању, можда је боље да уопште не помињете Бекасину, а ни ону стару причу о сељачинама.

ГРАЂАНИН СВЕТА

Moda è la cosa più interessante. Richiede l'immaginazione e il disegno. Uno dovrebbe avere un'idea per realizzare un buon disegno di moda. Sembra facile, ma in realtà è un processo lungo con molti impedimenti.

Io ho avuto il compito di creare un vestito in un mese per partecipare alla sfilata di moda per la prima volta nella mia vita. Sono stata molto contenta di aver avuto quest'opportunità. Il primo passo è stato disegnare un vestito, il secondo è stato quello di trasferire il disegno su una grande carta e metterlo sul manichino. Il terzo passo era tessere un vestito dalle parti molto piccole. Ho usato il materiale che si chiama "neoprin", è bianco e simile a una spugna. Il vestito doveva essere solo bianco perché il tema era "White project". Il processo è stato difficile, ma alla fine se ne valeva la pena. La sfilata di moda era giovedì 6.12.2018, in un posto che si chiama "Subbeerni centar". Tutto è passato benissimo e io sono stata molto contenta. Sono venuti i miei genitori e i miei amici, tutti mi hanno elogiato per il vestito ed erano anche molto felici per il mio successo. Anche se dovevo venire cinque ore prima dell'inizio tutto è passato molto rapidamente.

Quel giorno ero nervosa e felice allo stesso tempo, ma alla fine è stata una bellissima esperienza. L'organizzazione era professionale e lo erano anche i nostri modelli.

Ho ancora un'impressione viva di quella sera anche se sono passati alcuni giorni. Spero di avere l'opportunità di partecipare ad un'altra sfilata di moda, perché questa è un'esperienza meravigliosa e indimenticabile.

Mina Jarić, IV1

ЈЕДНОГ ЛЕПОГ ЈУНСКОГ ДАНА УПУТИЛИ СМО СЕ ПУТЕМ ИТАЛИЈЕ У БЕОГРАДУ...

1. Улица кнеза Милоша, 56 - Палата Италија, Италијански институт за културу

Италијански културни центар раније се налазио у Његошевој 47. По завршетку обнове зграде бивше албанске амбасаде у улици Кнеза Милоша 56, центар се преселио у ово здање које носи име Палата Италија. Циљ је био да италијанске културне и економске институције у Београду буду смештене у једној згради. Поред културног центра, своје седиште ту има и Италијански институт за спољну трговину и Италијанска корпорација на подручју Србије и Црне Горе.

Италијански институт за културу је институција Републике Италије која се бави културним активностима у Србији. Задатак Италијанског института за културу је да промовише италијанску културну баштину у њеним различитим изразима.

У складу са овим циљем Институт се бави организацијом културних догађаја, културном сарадњом и научним истраживањем (конференције и дебате), подршком ширења књижевних, филмских и позоришних дела италијанских аутора на српском језику.

Будући да посебно место у приближавању италијанској култури заузима језик, Институт нуди курсеве за учење италијанског језика (стандардне и интензивне), за проширивање знања, као и оне окренути посебним аспектима као што је конверзација или стручна терминологија.

Поред тога, организују се и семинари за професионално усавршавање намењени професорима италијанског језика.

2. Бирчанинова 11– Амбасада Републике Италије

Када је италијанска Влада напустила зграду коју је користило дипломатско представништво, која је затим продата Амбасади Грчке, одлучено је да се изгради нова зграда на месту које се налазило у западном делу старог Београда, где су већ биле подигнуте зграде министарстава и других амбасада. Та иницијатива је предузета по експлицитној жељи италијанске краљице Јелене, некадашње црногорске принцезе, која је желела да Италија има далеко репрезентативније представништво.

Ново представништво Италије изграђено је у Бирчаниновој улици. Радови су започели 1924. године, а окончани су 1926. године. Знатно оштећено током Другог светског рата (нарочито изнутра), предато је италијанским партизанима који су се борили са снагама југословенске ослободилачке армије.

У амбасади се добијају визе, стипендије, оверавају документа и слично. Неки од најважнијих државних празника су Дан ослобођења (25. април) и Дан Републике (2. јун).

3. Гарибалдијева улица – чувени војсковођа и борац за уједињење Италије

Уз Бенца Камила Кавура (председника владе Пијемонта – државе на северу Италије која је освојила остатак Апенинског полуострва и ујединила Италију 1861. године), и Ђузепе Мацинија (вођа организације Млада Италија која се борила за уједињење Италије) најзаслужнији је за уједињење Италије. Рођен је 1807. у Ници. Због борбе за уједињење Италије више пута је хапшен, а 1834. осуђен на смрт због чега бежи у Јужну Америку на 12 година, где се борио на страни Уругваја против Бразила. Ту је стекао војне вештине. По повратку у Европу био је вођа такозване „Експедиције 1000“ групе добровољаца, црвенокошуљаша (носили црвене кошуље да се не би видела крв када би били рањени), који су одиграли кључну улогу у победи над напуљском Краљевином чиме је присаједињен Пијемонту јужни део Италије након чега је у Торину 1861. проглашен настанак Краљевине Италије. Због жеље да освоји Рим који је у том моменту остао ван Италије, односно под влашћу Папе, протеран је на острво Капрера где умире 1882. године.

Италија је уједињена 1861. и постоји тек 157 година, као и италијански језик. Због тога је изузетно захтеван за учење, многа правила се још увек успостављају.

4. Улица краља Милутина – Данте у Божанственој комедији спомиње новца краља Милутина/Драгутина

„E quel di Portogallo e di Norvegia
li si conosceranno, e quel di Rascia
che male ha visto il conio di Vinegia.”
„И Норвешке краљ и Португалије
ту бити ће, па и онај из Рашке
што слабо виђе новца Венеције”

У 13. веку у Венецији се усталио израз рашки динари, који су више пута били забрањивани за употребу. По једној верзији, у 14. веку краљ

Милутин је фалсификовао венецијански сребрни новац у Новом Брду, а по другој, Млеци су због страха за своју валуту забранили српске сребрњаке, који су имали добру репутацију и ван граница Рашке. Не зна се тачно да ли Данте мисли на Милутина или Драгутина. Већина данас сматра да Данте мисли на краља Стефана Драгутина, који је владао заједно са братом Милутином Урошем II. Рашка је данашњи Нови Пазар. Српски новац тог доба израђиван је по узору на ков једнаког млетачког новца који се звао грош или матапан. Овај српски новац имао је с једне стране Христов лик, са грчким иницијалима, као и венецијански грош (grosso), а са друге стране лик Светог Стефана који предаје српском владару барјак са крстом, исто као што и на венецијанском новцу свети Марко предаје барјак млетачком дужду. Млетачка влада се више пута жалила против ове имитације, а 1287. године, послала је, због тога, и специјалног изасланика на двор Немањића. Чак је и Болоња водила парницу по том спору 1305. године. Међутим, Данте овде помиње случај да би окарактерисао Драгутина као рђавог владара, односно неуспела имитација новца је симбол владара кога неће да помене именом (јер не заслужује да буде споменут у Рају, где се налазе ови стихови).

5. Улица краља Милана, 33 – Комора италијанско-српских привредника

Комора италијанско-српских привредника припада светској мрежи од укупно 78 италијанских Привредних комора у иностранству (Assocamerestero), присутне у укупно 54 земаља са 140 канцеларија и преко 18.000 чланица.

Комора је основана 26. марта 2002. године као италијанско-југословенско пословно удружење, а данас је Комора италијанско-српских привредника. Комора је законом призната од стране Владе Италије, чланица је светске мреже италијанских привредних комора у иностранству (Assocamerestero) и представља чврсто утемељену реалност на територији Србије, полазну тачку од поверења, како за италијанске, тако и за српске предузетнике.

КИСП прати сва тржишна кретања и економске показатеље међусобне економске сарадње Србије и Италије и следствено прилагођава своје деловање у циљу подршке активностима својих чланова те општег развијања економске размене између поменутих два тржишта.

У сваком тренутку задатак КИСП-а је да пружа широку палету услуга како у Србији тако и у Италији међу којима посебно издвајамо: организацију пословних мисија привредника и инвеститора, истраживања тржишта, секторске анализе, потражња партнера, асистенцију у дијалогу са локалним институцијама и агенцијама, асистенцију у процесима приватизације, организацију и промоцију сајмова. Ова структура постала је највећа страна привредна комора у земљи са стабилношћу коју гарантује више од 200 добровољно учлањених компанија. Комора посебно истиче одличну сарадњу са Амбасадом Италије у Србији, Италијанским институтом за спољну трговину и Италијанским институтом за културу.

6. Споменик кнезу Михаилу – аутор споменика је Енрико Паџи (Enrico Pazzi)

Рођен је у Равени, 1818, а умро у Фиренци, 1899, италијански вајар и музеолог. 1872. представио је нацрт споменика на ком српски кнез Михаило Обреновић III јаше коња који је требало да се подигне у Београду. Статуа је свечано откривена 18. децембра 1882.

7. Народни музеј – антички период

1) Збирка римског царског периода

Збирка римског царског периода садржи предмете из времена римске доминације на територији Балкана, од 1. века пре н. е. до почетка 4. века н. е. Формирање фонда Збирке одвијало се кроз откупе, поклоне, а значајним делом и археолошким ископавањима локалитета Viminacium (Костолац), Singidunum (Београд), Margum (Дубравица) и многих других.

Римска превласт на територији Србије остварена је најпре подизањем војних утврђења – успостављањем утврђене границе на Дунаву –

и развојем мреже путева, иза чега је уследило прерастање махом аутохтоних насеља у градове са римским обележјима. Све те промене, присуство војске, те однос аутохтоног и римског културног утицаја, огледају се у сачуваним предметима. Збирка садржи бројна ремек-дела римске уметности, вајарства и примењене уметности – колекције сребрног и златног накита, сребрног посуђа, као и ситне бронзане пластике. Издвајају се предмети из оставе сребрног посуђа из Јабучја, остаци цеви оргуља од сребра и кости из Голупца, те дела римске портретне уметности – портрет Трајановог оца са Трајановог моста код Костолца и бронзана статуета Херакла из Тамнића код Неготина. Бројни су и предмети за свакодневну употребу: бронзане, стаклене и керамичке посуде, светиљке, делови намештаја. Предмети војног карактера, посебно они ношени на војним свечаностима, одраз су значаја који је римска војска имала у провинцији Горњој Мезији (централна Србија). Такви су посебно сребрни војни појас из Текије, парадни шлемови-маске из Костолца и Смедерева и пекторал из Ритолека.

2) Римски портрет и становници Сингидунума постављена је у простору Великог барутног магацина у оквиру које можете видети скулптуре суграђана, царева, богова и хероја. Циљ изложбе је да представи раздобље од 2. до 3. века током кога је Београд из војног логора прерастао у метрополу Римског царства.

8. Остаци античког Рима у најужем центру града

9. Обилићев венац – 1. Con amore италијански сладолед Grete Aiello

Стари Римљани су уживали у сладоледу, па је тако римски цар Нерон мешао снег и лед донешен са планина са воћним соковима и уситњеним воћем и добијао водену мешавину сличну данашњем сладоледу.

Према једној теорији – измислили су га Кинези 3.000 год. п. н. е, а први Европљанин који га је пробао био је Марко Поло, венецијански истраживач.

Према другој теорији – Арапи су донели сладолед у Европу и научили Италијане (за време своје владавине Сицилијом) вештини замрзавања крема. Корнет је измислио Итало Марциони, посластичар са Вол Стрита, а показао га је на светском сајму у Ст. Луису 1924. године. Била је то јестива чашица за сладолед. Сладолед је по први пут продаван у супермаркетима од 1930. Други светски рат је, такође, фаворизовао сладолед као послатицу и постао је симбол Америке у то време (толико да је италијански Мусолини забранио сладолед како би избегао асоцијацију на америчко друштво).

Најпопуларнији укус сладоледа су чоколада и ванила. У Италији постоји Универзитет сладоледа.

10. Калемегдан – Бесни Орlando, Ludoviko Ariosto

Ove la Sava nel Danubio scende,
E verso il mar maggior con lui dà volta,
Vede gran gente in padiglioni e tende
Sotto l'insegne imperial raccolta;
Che Costantino ricovrare intende
Quella città che i Bulgari gli han tolta.
Costantin vè in persona, e l'figliuol seco
Con quanto può tutto l'imperio greco.
Dentro a Belgrado, e fuor per tutto il monte,
E giù fin dove il fiume il piè gli lava,
L'esercito del Bulgari gli è a fronte;
E l'uno e l'altro a ber viene alla Sava.
Sul fiume il Greco per gittare il ponte,
Il Bulgar per vietarlo armato stava,
Quando Ruggier vi giunse; e zuffa grande
Attaccata trovò fra le due bande.

Делови текстова преузети од: www.iicbelgrado.esteri.it/iic_belgrado, www.ambbelgrado.esteri.it/ambasciata_belgrado, www.ccis.rs, www.narodnimuzej.rs/zbirke/zbirke-narodnog-muzeja/antika, <http://www.politika.co.rs>

Аутор шетње по Београду трагом Италијана – професорка Јелена Познић

WELCHE FARBEN PASSEN ZU DIR?

Diese Farben passen zum Sternzeichen Widder. Der dynamische Widder braucht eine Farbe, die seine ganze Energie ausdrückt: Rot. Deshalb wählt er für sein Fitnesstraining gern ein rotes Outfit, trägt im Alltag rote Schuhe oder peppt seine Garderobe mit roten Accessoires auf. In seiner Wohnung dominiert ebenfalls die Farbe Rot. Der Widder mag aber auch alle Rotschattierungen: mal ein intensives Knallrot, mal ein sinnliches Weinrot, je nach Lust und Laune.

Glücksfarben: Rot, Korallenrot, Kirschrot

Der gefühlvolle Krebs gerät vor allem bei der Farbe Silber ins Schwärmen. Vielleicht, weil sie ihn an eine romantische Sommernacht erinnert, in der der Mond silbern am Himmel glänzte, oder, weil in ihr ein Hauch von Nostalgie mitschwingt. Weiss und Grün gefallen dem Krebs ebenfalls, und so finden sich in seiner Wohnung nicht selten hübsche Dekorationsartikel wie Kissen oder Kerzenständer in diesen Farben.

Glücksfarben: Silber, Weiss, Grün

Der bodenständige Stier mag alle Farben, die ihn an seinen geliebten Garten erinnern. Das Grün einer saftigen Wiese, braune Erdtöne – das gibt ihm das gleiche Gefühl wie ein solides, vielleicht sogar rustikales Zuhause. Natürliche Materialien wie Leinen oder Leder sind ebenfalls sein Ding, und so mag der Stier auch Farbtöne wie Sand oder Cognac. Auf jeden Fall ist seine Farbwelt eher ruhig und vor allem natürlich. Knallige Neonfarben kommen für ihn nicht in Frage.

Wie kann man königliche Ambitionen am besten unterstreichen? Richtig, indem man es an allen Ecken und Enden glitzern lässt. Ein prachtvoller Spiegel mit goldenem Rahmen, Ringe an den Fingern und dazu noch ein edler Kaschmirpullover in Orange. Der Löwe mag es auffällig. Auch bei Wohnaccessoires gefallen ihm diese warmen, prachtvollen Farben, die seine Präsenz unterstreichen.

Glücksfarben: Goldgelb, Gold, Orange

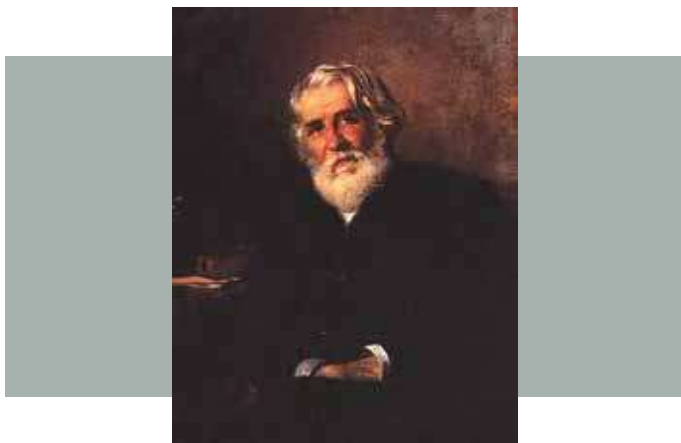
Dem unbeschwerten und kommunikativen Zwilling kann nur selten etwas die Stimmung verderben. Deshalb gefällt ihm vermutlich auch die Gute-Laune-Farbe Gelb so gut. Sie unterstreicht seinen fröhlichen Typ am besten. Doch auch Hellblau mag der reiselustige Zwilling sehr. Schliesslich träumt er gerne unter freiem blauem Himmel von seinen nächsten Urlaubsreisen, die ihn in ferne Länder führen.

Glücksfarben: Gelb, Hellblau

Für die elegante und zugleich bodenständige Jungfrau ist Beige die ideale Farbe. Sie passt überall dazu und fällt nicht zu sehr ins Auge. Zeitloses Understatement, das ist genau ihr Stil. Auch Farbtöne wie Taupe oder Camel gefallen der Jungfrau, allerdings eher bei Accessoires. Lederwaren dürfen auch schon mal terrakotta- oder cognacfarben sein. Bei Einrichtungsgegenständen oder Bekleidung mag sie zudem die Farbe Weiss.

Glücksfarben: Beige, Braun, Weiss

200 ГОДИНА ОД РОЂЕЊА ИВАНА СЕРГЕЈЕВИЧА ТУРГЕНЕВА

Иван Тургењев је рођен у богатој земљопоседничкој породици 1818. године. Богати родитељи су му обезбедили добро образовање. Школовао се код куће, а касније у интернату у Москви. Почео је да студира филологију 1833. на Универзитету у Москви, студије је наставио у Санкт Петербургу (1834–1837) и Берлину (1838–1841). После повратка у Русију 1841, почео је да ради као чиновник у министарству спољних послова у Санкт Петербургу. Тај посао је напустио после две године да би се посветио литерарном раду.

Тургењев је одбацивао политички радикализам који су подједнако исказивали критичари и поборници царског режима, али је био разочаран репресивном унутрашњом политиком цара Николаја I. Активно је исказивао своје противљење кметству, што је показао и када је наследио родитељско имање 1850. Тада је ослободио све кметове, а после званичног укидања кметства 1861, помогао је еманципацију и економски положај кметова на своме имању. Државна власт није са симпатијама гледала на његове отворено изнете ставове. Ухапшен је у мају 1852. и провео је две године заточен на породичном имању. Разлог је био чланак посвећен преминулом Гогољу, којим је заобишао званичне цензоре. Одбојност ка преовладавајућем политичком стању у Русији била је разлог што је много година провео у иностранству. Коначно је емигрирао 1861, прво у Баден-Баден (до 1870), а касније у Париз, где је живео до смрти. У Русију се враћао повремено у посебним приликама.

Иван Сергејевич Тургењев, током XIX века био карика између Русије и Европе. Пошто је био у средишту друштвеног и књижевног живота свог времена, Тургењева су савременици називали „амбасадором руске интелигенције“ на Западу. Изванредно образовање, слободно владање европским језицима, шарм и ширина талента омогућили су му јединствено место у историји руске културе.

Године живота у Европи обележене су блиском сарадњом писца са најбољим представницима западне културе: Жоржом Сандом, Шопеном, Мопасаном и другима.

Тургењев је био први руски писац који се током живота прославио у домовини и у иностранству. Светску славу Тургењеву су донеле „Ловчеви записи“. Дело је само током живота Тургењева издавано на руском језику више од 120 пута. Поред тога, у многим издањима књига је објављивана на језицима Западне Европе, Америке, Азије и Африке. Ниједно друго дело тог времена није стекло толику популарност. Посебно признање аутору упутила је Енглеска. Универзитет у Оксфорду је 1879. године уручио писцу звање „доктора грађанског права“. У XIX веку је на многе европске језике преведен други роман Тургењева – „Очеви и деца“, који се сматра се једним од најважнијих романа у 19. веку. У њему је први пут дефинисао појам нихилизам коме је супротставио „позитивног хероја“.

Тургењев је био неуморни популаризатор руске културе, доприносио је издавању у иностранству дела Пушкина, Гогоља, Љермонтова, Крилова, Л. Толстоја, Салтикова-Шчедрина, био је преводилац, уредник, аутор предговора. Упознао је Запад не само са руском књижевношћу, већ и са њеном уметношћу, био је покровитељ руских уметника и музичара у иностранству. Истовремено, писац је допринео упознавању својих сународника са истакнутим европским писцима. Тургењев је учествовао у превођењу њихових радова, ангажовао најбоље европске преводиоце, помагао издавање њихових дела у Русији. За заслуге у зближавању културе Русије и Европе указана му је част да заједно са Виктором Игоом председава на Првом међународном књижевном конгресу у Паризу 1878. године.

Иако је проживео већи део свог живота у Европи, Тургењев није изгубио везу са Русијом, остао је Рус и руски аутор. Умногоме захваљујући његовој делатности, руска књижевност је постала догађај и појава у европској и светској књижевности.

Полчаса спустя Анна Сергеевна в сопровождении Василия Ивановича вошла в кабинет. Доктор успел шепнуть ей, что нечего и думать о выздоровлении больного.

Она взглянула на Базарова... и остановилась у двери, до того поразило ее это воспаленное и в то же время мертвенное лицо с устремленными на нее мутными глазами. Она просто испугалась каким-то холодным и томительным испугом; мысль, что она не то бы почувствовала, если бы точно его любила — мгновенно сверкнула у ней в голове.

— Спасибо, — усиленно заговорил он, — я этого не ожидал. Это доброе дело. Вот мы еще раз и увиделись, как вы обещали.

— Анна Сергеевна так была добра... — начал Василий Иванович.

— Отец, оставь нас. Анна Сергеевна, вы позволяете? Кажется, теперь... Он указал головою на свое распростертое бессильное тело. Василий Иванович вышел.

— Ну, спасибо, — повторил Базаров. — Это по-царски. Говорят, цари тоже посещают умирающих.

— Евгений Васильич, я надеюсь...

— Эх, Анна Сергеевна, станемте говорить правду. Со мной кончено. Попал под колесо. И выходит, что нечего было думать о будущем. Старая штука смерть, а каждому внове. До сих пор не трушу... а там придет беспамятство, и фюить! (Он слабо махнул рукой.) Ну, что ж мне вам сказать... я любил вас! Это и прежде не имело никакого смысла, а теперь подавно. Любовь — форма, а моя собственная форма уже разлагается. Скажу я лучше, что — какая вы славная! И теперь вот вы стоите, такая красивая...

Анна Сергеевна невольно содрогнулась.

— Ничего, не тревожьтесь... сядьте там... Не подходите ко мне: ведь моя болезнь заразительная.

Анна Сергеевна быстро перешла комнату и села на кресло возле дивана, на котором лежал Базаров.

— Великодушная! — шепнул он. — Ох, как близко, и какая молодая, свежая, чистая... в этой гадкой комнате!.. Ну, прощайте! Живите долго, это лучше всего, и пользуйтесь, пока время. Вы посмотрите, что за безобразное зрелище: червяк полураздавленный, а еще топорщится. И ведь тоже думал: обломаю дел много, не умру, куда! задача есть, ведь я гигант! А теперь вся задача гиганта — как бы умереть прилично, хотя никому до этого дела нет... Все равно: вилять хвостом не стану.

Базаров умолк и стал ощупывать рукой свой стакан. Анна Сергеевна подала ему напиток, не снимая перчаток и боязливо дыша.

— Меня вы забудете, — начал он опять, — мертвый живому не товарищ. Отец вам будет говорить, что вот, мол, какого человека Россия теряет... Это чепуха; но не разуверяйте старика. Чем бы дитя ни тешилось... вы знаете. И мать приласкайте. Ведь таких людей, как они, в вашем большом свете днем с огнем не сыскать... Я нужен России... Нет, видно, не нужен. Да и кто нужен? Сапожник нужен, портной нужен, мясник... мясо продает... мясник... постойте, я путаюсь... Тут есть лес...

Базаров положил руку на лоб.

Анна Сергеевна наклонилась к нему.

— Евгений Васильич, я здесь...

Он разом принял руку и приподнялся.

— Прощайте, — проговорил он с внезапной силой, и глаза его блеснули последним блеском. — Прощайте... Послушайте... ведь я вас не поцеловал тогда... Дуньте на умирающую лампаду, и пусть она погаснет...

Анна Сергеевна приложила губами к его лбу.

— И довольно! — промолвил он и опустил на подушку. — Теперь... темнота...

Анна Сергеевна тихо вышла.

— Что? — спросил ее шепотом Василий Иванович.

— Он заснул, — отвечала она чуть слышно.

Базарову уже не суждено было просыпаться. К вечеру он впал в совершенное беспамятство, а на следующий день умер. Отец Алексей совершил над ним обряды религии. Когда его соборовали, когда святое миро коснулось его груди, один глаз его раскрылся, и, казалось, при виде священника в облачении, дымящегося кадила, свеч перед образом что-то похожее на содрагание ужаса мгновенно отразилось на помертвелом лице. Когда же, наконец, он испустил последний вздох.

СЕТИМО СЕ МИНЕ КАРАЏИЋ!

Још као девојчица, изразитом бистрином и тамнопутим ликом скренула је на себе пажњу великог Вуковог пријатеља и сарадника, Јернеја Копитара, који ју је је називао Циганчицом.

У родитељском дому била је окружена пажњом бројних обожаваца: песника Лудвига Аугуста Франкла, Пољака Михајла Рајнова, образованог Имбра „племенитог“ Игњатијевића Ткалца, Стефана Стојинова, који се бавио српском литературом. Наклоност Бранка Радичевића била је несумњива. Речи које је упутио свом пријатељу, Ђури Даничићу, поводом Минине веридбе са Флором Огњевим јасно говоре о његовим осећањима: „... Ако не лажем, ово ће бити Минин муж. Кажу да је и њега Бог створио: може бити душу, али тело не...“ Бранко је ово рекао, јер је Огњев (иначе руски лекар) био онијег раста и грбав. Ова веридба ће бити раскинута, јер Флор Огњев у том тренутку није имао иметак којим би могао да издржава Мину. Мини су остала његова дирљива писма, као и посвета у Споменару: „Никада Вас се нећу сећати јер Вас никада не могу заборавити.“

Минин Споменар је својеврсна ризница мисли не само њених пријатеља већ и поштовалаца дела њеног оца. – Бјеше то на Бадњи дан 1847. године – забележила је Мина касније – Вук је гостио своје знанце, а један од тих је донио је мени на дар књижицу Споменицу. Ја заредих да ми сваки од њих што у њу упише...” Споменар садржи 62 листића са записима знаменитих личности српске, али и европске историје и културе деветнаестог века, као што су били прота Матеја Ненадовић, Његош, Кнез Михаило и његов отац Милош. Ипак, када се говори о Споменару, и Мини уопште, најпре се помисли на најзначајнијег песника српског романтизма, Бранка Радичевића. Она је била једина жена којој је у Споменар записао стихове: „Певам дању, певам ноћу, певам, селе што год хоћу...”

Крајем 1855, пошто је изгубио вид на левом оку, у Беч је ради лечења дошао братанац књегинје Љубице, Алекса Вукомановић. Био је веома образован, професор београдског Лицеја и члан Друштва српске словесности. Љубав је „планула“ почетком 1856. Венчање је обављено у београдској Саборној цркви, 30. маја 1858. Мина је том приликом крштена по православном обреду и добила име Милица, које, међутим, никада није користила. 1859. године Мина рађа сина Јанка, а убрзо након тога Алекса умире.

Након Вукове смрти, одано је пазила мајку. Уз сина, од некада бројне породице, Мина је имала само још брата Димитрија. Рођени истог дана, у размаку од осам година, били су веома одани једно другом. Димитрије је био питомац војне академије, али се одао неуредном животу, пићу и коцки и умро крајем 1883. Но, пре Димитријеве смрти, Мину је снашла страшна трагедија. 1878. изгубила је сина јединца, деветнаестогодишњег Јанка. Он је тада био питомац војне академије у Русији и по једној верзији је умро од запаљења плућа, по другој од туберкулозе, али је било прича да је у ствари погинуо у руском рулету, извршивши самоубиство.

Срећни дани проведени у родитељском дому живели су само у успоменама. Из познијих година сећа је се Тодор Ст. Виловски: „Крупна и тада још здрава у телу и енергична у покретима госпођа Мина ниуколико није личила на матер. Глас је имала крупан, а говорила је увек тако гласно да јој се говор надалеко чуо. Говорила је лепо и чисто српски, и то увек јужним дијалектом, онако како је говорио Вук...”

У својој књизи Успомене Минин пријатељ из младости, Имбро „племенити“ сећа се тренутка проведених у дому Вука Караџића, али и свог последњег сусрета са Мином:

„Када сам се у Њемачкој оженио и са својом женом у Хрватску враћао, разуме се да сам у Бечу посетио Вука. Тада ми Вук рече да је он мислио да ћу ја испросити Мину. Ове речи ме изненаде као гром из ведре неба. Да сам ја могао слутити да је Вук после преране смрти Бранка Радичевића мени наменио Мину, мој живот би узео сасвим други правац и развитак... Кад сам после тринаест година, опет дошао у Беч, нашао сам Мину већ доста слабу. Разговарасмо се сваки дан, о њеној несрећи, и о нашој младости и судбини, и како бисмо могли сретни бити да ми је Вук ма једном речју наговестио своју тајну жељу. Мина ми одговори: Није нам било суђено. А није нам било суђено ни да се после овог сусрета видимо јер је Мина за неколико месеци умрла...”

Мина Вукоманићка, рођена Караџић је умрла у Бечу 31. маја у 63. години. Посмртни остаци су пренешени у Београд, поред мужа и сина и сахрањени на Ташмајданском гробљу. Године 1905. приликом прекопавања овог гробља, њихови посмртни остаци су пренети у гробницу породичне цркве Вукомановића код Горњег Милановца.

Подаци преузети из књиге Чубрић Љиљане – Кад си звезда селе моја.

Милена Павловић

На часовима шпанског језика, ученице четврте године IBDP-а, поставиле су се у улогу правих новинара истраживача. Осим тога, почеле смо да се бавимо преводом различитих текстова, како би смо побољшале своје језичке вештине, и притом искористиле прилику да своје школске другаре упознамо са одређеним темама које су јавно оригинално објављене на шпанском језику, а за исте сматрамо да би свима биле интересантне. Овог пута смо се конкретно фокусирали на тему која је у протекло време била актуелна како у Србији тако и у Шпанији – мигранти и избеглице. У наставку текста прочитаћете интересантне чињенице о важним разликама између миграната и избеглица, сазнати више о животним потешкоћама и препрекама ових људи као и начинима на које се боре са њима.

Мигранти или избеглице? Шта их разликује?

Они који су побегли од рата или били прогоњени, имају право на законску заштиту!

Када причамо о мигрантима, не разликујемо оне који су побегли од рата и оне који су емигрирали у потрази за послом или бољим животом. Разлика није семантичка, већ зависи од стања које дозвољава мигранту да законски буде сматран избеглицом, и на основу тога добије азил. Само они који испуне низ услова могу добити заштиту од државе у којој се налазе.

Избеглице

Комесаријат Уједињених нација за избеглице их дефинише као особе које су побегле из своје државе како би спасиле своје животе или сачувале своју слободу. Избеглице се разликују од миграната услед економских разлика, оне увек имају право да затраже азил, када могу да докажу да долазе из државе која је у конфликту, у којој околности налажу да напусте границе своје државе, или где постоје „дубоки страхови од гоњења због расе, религије, националности, припадности одређеној социјалној групи или политичких ставова“, по прописима Статута о Избеглицама УН из 1951, који је додатно измењен 1967. С друге стране, они који напусте државу како би пронашли посао не могу бити сматрани избеглицама /.../

Хађа Снегић IV2

EL PAIS

**¿Inmigrantes o refugiados? Qué los distingue
Quien huye de la guerra o es perseguido tiene derecho a una protección legal**

Luca Costantini

Madrid 28 AGO 2015 - 20:59 CEST

Inmigrantes esperan en el paso fronterizo de Macedonia y Grecia cerca de Gevgeljam, el 28 de agosto de 2015. VASSIL DONEV

Cuando hablamos de migrantes no siempre distinguimos entre los que huyen de una guerra o los que emigran en búsqueda de un trabajo o de una vida mejor. La diferencia no es semántica, puesto que de eso depende la condición que permite a un migrante ser considerado jurídicamente un refugiado, y de ahí poder obtener el asilo. Solo los que respondan a una serie de condiciones pueden conseguir la protección deseada en países de acogida.

Los refugiados

El Comisionado de Naciones Unidas para los refugiados (ACNUR) define los refugiados como aquellas personas que huyen “para salvar sus vidas o preservar su libertad”. Los refugiados, a diferencia de los migrantes por razones económicas, tienen derecho a pedir asilo siempre y cuando puedan demostrar que provienen de un país en conflicto donde las circunstancias le obligan a buscar refugio fuera de sus fronteras, o donde existen “fundados temores de ser perseguido por motivos de raza, religión, nacionalidad, pertenencia a un determinado grupo social u opiniones políticas”, según afirma el Estatuto del Refugiado de la ONU de 1951, modificado en 1967. Los que van en búsqueda de un trabajo en el exterior no pueden, por lo tanto, considerarse refugiados.

PRE NEGO ŠTO BACIŠ, RAZMISLI!

Vreme razgradnje otpada

БЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ!!!

Наука о Земљи и екологија су се издвојиле као посебне дисциплине још из времена грчке цивилизације.

Хипократ и Аристотел су били први научници који су писали опсервације које се могу дефинисати као еколошке.

Термин екологија увео је Ернест Хекел 1866. године.

Свакодневно се исече 27.000 стабала да би се направио тоалет папир.

Тоалет папир се може рециклирати 6 пута. Након тога, влакна постају толико слаба да би чинила стабилну структуру.

Не постоји научно поткована предикција земљотреса. Међутим, чињеница је да масовно нестајање мачака које беже на сигурно место јесте знак ове природне катастрофе.

Дабар има провидне капке што му омогућава гледање под водом. Ембриони тиграсте ајкуле нападају и једу једни друге чим добију зубе. Наравно, најкрволочнији преживе.

Слепи миш – нити је слеп, нити је миш. Зове се љиљак!

Делфини мењају површински слој коже свака два сата.

Приредила Милена Ђуковић IIa

САЈАМ ЗЕЛЕНЕ КУЛТУРЕ

У четвртак, 15. 11. 2018. године, ученици гимназије су учествовали на деветом Сајму зелене културе. Овогодишња тема је **Пластика није играчка, промени игру**. Ученици другог разреда, Милена Ђуковић, Елена Кадовић, Ана Куку, Марија Мања Томић и Јован Мијаиловић су своје виђење проблема приказали темом **Пластика узвраћа ударац**. Пред бројном публиком показали су зрелост, сигурност и добру намеру да се забаве и пренесу знање. Анна Черанева је због језичке баријере била техничка подршка. Све похвале за наше зелене активисте!

ПЛАСТИКА УЗВРАЋА УДАРАЦ

Историја пластике

Александар Паркес се сматра проналазачем пластике. Паркесин је формиран од целулозе који се третира азотском киселином као растварачем. Радници „Calico Printers' Association“ из Уједињеног Краљевства су открили полиетилен терефталата. Ђулио Ната је 1954. открио полипропилен. Компанија „DuPont Chemical“ изумела је 1954. проширени полистирен. Производња је тек почела 1957.

Примена пластике

Пластика је веома користан материјал који се користи свакодневно и има широку примену: за амбалажу, канцеларијски материјал, медицински материјал, за делове у индустрији и играчке.

Загађење пластиком

Пластика се најчешће неадекватно одлаже и не рециклира због немарности и неинформисаности људи. Лоше третирање пластике може имати велике последице по нашу животну околину (земљиште, море, реке, ваздух...). Последице по здравље људи животиња и биљака још нису у потпуности испитане.

Загађење река

Реке протичу поред великих градова и насељених области. Последњих деценија трпе све већа загађења. Када се водостај река повећа, њихова бујица покупи све отпадне материјале који се нађу на путу. Када водостај опадне, један део тога се улије у језера и мора, а други остане закачен по дрвећу дуж корита реке.

Загађена мора

Ток реке преноси отпаде у мора и језера. Пластика се уситњава у микро и нанопластику. Штетна је за организме који живе у води.

Чињенице

Милиони морских птица и стотине хиљада морских сисаваца страдају сваке године због пластике у околним морима. Најчешће од последица гутања пластике, заплитања у пластику или гушења. Хемикалије које су у саставу пластике могу ући у наш организам апсорпцијом из воде путем коже. Више од 90% људи позитивно је на тесту за БПА (бисфенол, хемикалију из пластике која омета редован рад хормона). Честице микропластике нађене су и у стварима које се користе свакодневно, као што су мед, шећер, со, али и капи кише.

Загађење ваздуха

Када се пластика производи, прави се од токсичних материјала као што су бензен и винил хидрохлорид. Највеће загађење ваздуха дешава се када се чврст отпад који садржи пластику спали. Загађење ваздуха утиче на здравље свих живих бића на планети Земљи.

Земље које су највећи извозници пластике:

Кина: \$17,9 милијарди (24,7% светског извоза)

Немачка: \$9 милијарди (12,4%)

Сједињене Америчке Државе: \$6,8 милијарди (9,3%)

Италија: \$3 милијарди (4,2%)

Француска: \$ 2,7 милијарди (3,7%)

Решења:

- мењање навика, схватања и одговорности људи,
- мања употреба пластике (пластичне кесе, чаше, амбалаже...),
- образовање и едукација о последицама и штетним утицајима пластике на екосистем,
- рециклажа – поновно коришћење,
- волонтерски рад – уклањање пластике из природе (чишћење река, шума, паркова...),
- употреба биоматеријала,
- пажљиво третирање пластичног отпада.

ШТА ЈЕ ТО ОРИЈЕНТИРИНГ?

У нашој школи је наставила са радом оријентиринг секција која је постала веома популарна. На уводном часу се тражила столица више. Предавање 17. 9. 2018. одржао је Дејан Аврамовић из спортског друштва АОК Кошутњак. Одговарали смо заједно са нашим гостом на вечито питање шта је то оријентиринг?

Нови чланови су сазнали појединости о овом спорту. Дејан је стрпљиво одговарао на многобројна питања, а на крају је све било много јасније. Наранџасти змај је контролна тачка, а брзина није пресудна у овом спорту. Неки од нас су први пут узели компас у руке.

Са нестрпљењем очекујемо такмичење у октобру, а до тада ћемо са нашим професоркама Светланом и Катарином да проучимо карту, употребу компаса и одрадимо кондиционе припреме. Награда је примамљива. Улазница за културни оријентиринг – трагом Доситеја и Вука у Београду.

КОНДИЦИОНЕ ПРИПРЕМЕ У ОРИЈЕНТИРИНГУ

У склопу припрема за такмичење које ће се десити следећег понедељка 8. 10. имали смо пробно такмичење. Трудили смо се као да је право. Наше шармантне асистенткиње Саша, Елена, Теодора, Ива и Тара су биле контролне тачке и печатићима означавале да су их такмичари пронашли. Резултати су следећи:

I место Нађа Вукмировић VIIIb

II место Ивона Вукмировић VI б и Огњен Срзентић VIIб

III место Милица Радовић VIIIa

КАРТА И КОМПАС У МОЈИМ РУКАМА

Професорке Светлана и Катарина су данашње дружење 24. 9. замислиле као припрему за такмичење у октобру. Присуствовали смо радионици о картографским знацима, а потом смо „намештали“ компас. Верујемо да смо спремни за излазак на терен!

МЛАДИ АТЛЕТИЧАРИ

Атлетски тим наше школе, ове школске године чинила су следећа имена: Јован Чукић (бацачке дисциплине-кугла), Јован Мијаиловић (спринтерске дисциплине 100м+штафета), Матија Ралетић (спринтерска дисциплине 400м+штафета), Павле Бајић (штафета) и Деан Полимац (штафета). На отвореним теренима Завода за спорт имали смо прилику да се надмећемо са осталим школама општине Чукарице углавном у спринтерским дисциплинама. Ученик II године Јован Мијаиловић у трци на 100 м заузео је III место, док је Матија Ралетић у трци на 400 м заузео II место. Старији ученици, Павле и Деан, ове године, направили су уступак млађима и омогућили им да осете атмосферу на општинским такмичењима и у штафети као носиоци тима водили своју школу ка dobrim резултатима. У бачачким дисциплинама (кугла), као дебитант учествовао је ученик наше школе Јован Чукић и заузео III место.

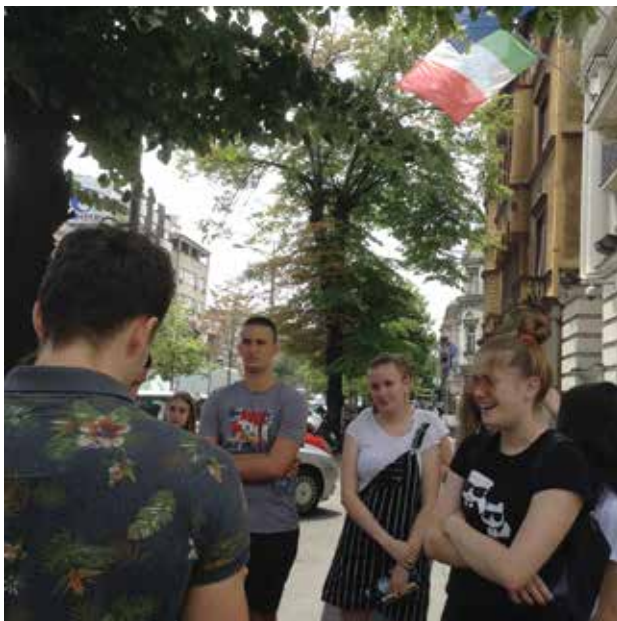
ТРАГОМ ИТАЛИЈЕ У БЕОГРАДУ

Храбро смо кренули у авантуру 13. јуна 2018. Најавили су пљускове, али смо имали среће да обиђемо тачке по савршеном времену. Прва тачка – Улица кнеза Милоша, 56 - Палата Италија, Италијански институт за културу. Друга тачка – Бирчанинова, 11– Амбасада Републике Италије. Трећа тачка – Гарибалдијева улица – ту смо чули причу о чувеном војсковођи и борцу за уједињење Италије. Четврта тачка – Улица краља Милутина – Данте у Божанственој комедији спомиње новац краља Милутина или Драгутина. Прича о нашем новцу и Милутину као могућем фалсификатору нам је била јако занимљива. Тачка 5. Улица краља Милана, 33 – Комора италијанско-српских привредника. Сазнали смо да КИСП прати сва тржишна кретања и економске показатеље међусобне економске сарадње Србије и Италије и прилагођава своје деловање у циљу подршке активностима својих чланова и општег

развијања економске размене између поменутих два тржишта. Тачка шест је Споменик кнезу Михаилу – аутор споменика је Енрико Паци, италијански је вајар и музеолог. Седма тачка је Народни музеј – антички период (Нажалост нисмо улазили, али смо чули које збирке постоје.) Осма тачка – Остаци античког Рима у најужем центру. Девета тачка Обилићев венац – италијански сладолед. Испред ове посластичарнице сазнали смо о историји сладоледа и ту је требало да буде најслађа тачка нашег пута. Пошто је била затворена због одмора, слатку тачку смо померили неколико корака.

Наша шармантна водичица била је Јелена Познић, професорка италијанског језика. Значајну помоћ пружили су наши оријентирци сарадници. Дивно је било шетати нашим градом и откривати историју. До следеће шетње...

ТРАГОМ ВУКА И ДОСИТЕЈА

Наши оријентирци кренули су 30. 10. на наградно путовање Трагом Вука и Доситеја у Београду. Прва тачка био је Музеј Вука и Доситеја. Наш водич кроз просторије најстарије куће у оријенталном стилу био је занимљив, говорио је нашим језиком и дивним начином освежио знање о ова два велика човека. На путу ка Студентском тргу замирисале су крофне. Нисмо одолели. Шетњу смо завршили у Саборној цркви.

МИХОЉСКО ТАКМИЧЕЊЕ У ОРИЈЕНТИРИНГУ

Овај понедељак 15. 10. је посебно био значајан за наше оријентирце. Наши сарадници су поставили стазу и кренуло је такмичење. Сви су били веома мотивисани јер је су ово друге квалификације за културни оријентирнг. Ми заиста волимо да одмеримо снаге. А и (да се не лажемо) да побеђујемо. Ево резултата:

I место са изванредним временом 3.56: Нађа, Доротеја, Саша;
II место Огњен и Урош 4.05;
III место Матеја и Филип 4.14;
IV место Раде и Лука 4.50.

Срећно гимназијалцима који праве мапе Доситејевог и Вуковог пута кроз Београд што је за њих улазница за оријентиринг 29. октобра.

ТАКМИЧЕЊЕ У ОРИЈЕНТИРНГУ – УПОЗНАЈ КОШУТЊАК!

Десила се дуго припремана и одлагана трка 3. 12. 2018. Временски услови идеални – хладно и суво време, ученици спремни са акумулираном енергијом. Гимназијалци и основци одмерили су своје снаге у спретности, брзини, сналажењу у природи. Цео догађај је надгледао и организовао наш спољни сарадник Дејан Аврамовић и АОК „Кошутњак“.

Голубовић, Елена и Нађа 4.34

Ђоле и Јован 5.08

Раде и Лука 5.38

Богдан и Душан 5.41

Огњен и Матеја 5.52

Алена и Анђела 9.13

Тара, Лела и Ема 10.20

Ана и Миа 10.48

Елена и Милена 12.12

Петоро учесника је дисквалификовано јер нису пронашли све тачке. Похвала за ученике који су увек спремни за такмичење. Румени образи и осмеси наших оријентираца су најбоља награда за све.

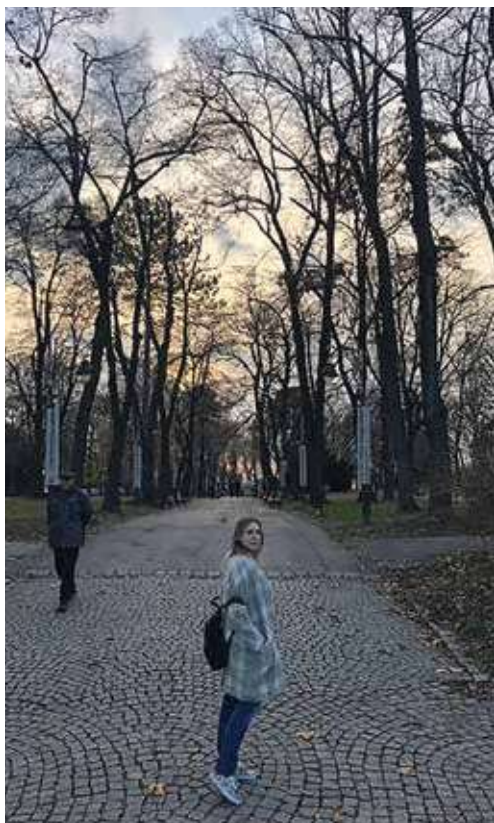
Професорке Светлана и Катарина

ТРАГОМ ИВЕ АНДРИЋА

Још једну прилику да учимо изван учионице смо искористили. Кренули смо стопама нашег нобеловца 13. 12. 2018. Обишли смо кућу музеј Иве Андрића. Пре него што смо ушли у зграду, поред бисте познатог писца, Богдан нам је причао о његовом животу. Кустос у пишчевој кући је био занимљив. Сазнали смо да је Андрић био добар ђак (мада двојке нису обећавале на први поглед), био је изузетан, алтруиста и господин. Такви људи су прави амбасадори наше земље у свету. Већину података смо знали. Неки су нас и и изненадили. Говор на додели награде био је на француском језику (језик дипломатије у то време). Две његове књиге су преведене на кинески (то је запазила наша другарица Јована). Наставили смо шетњу до хотела Москве, па у Призренску 7, САНУ (Андрић је 1926. постао академик). Шетњу смо завршили на Калемегдану на кошаркашким теренима где је Иво био често виђен гост. Хладан дан није сметао нашим оријентирцима да се одлично проведу.

ЈЕДАН КОМЕНТАР НА ШЕТЊУ

Тара Ђорђевић IV1: Након успешног оријентиринга награђени смо да се крећемо путевима Иве Андрића. Обишли смо сва његова места где је боравио током рата и у миру, ишли смо у његов стан где је живео са својом супругом Милицом Бабић. Уживали смо пратећи његове трагове и купили најважнија знакове поред пута које нам је оставио, а које ћемо чувати цео живот и који ће нам бити путоказ.

СПОРТСКИ ДАН

Први спортски дан у години увек проведемо на Ади Циганлији. И овог септембра 14. 9. скијали смо на води, играли против професора одбојку на песку, возили бицикл... Леп и опуштен дан је послужио као позорница за афирмисање спорта.

GRADUATION SPEECH

Уважени гости, пријатељи, професори, чланови породица и колеге матуранти,

Пре четири године смо дошли збуњени и изгубљени, а сада стојимо овде као матуранти који су спремни да крену даље и освоје свет. Али у овом тренутку не можемо а да се не осврнемо на време проведено у Гимназији „Руђер Бошковић”.

Како можемо да измеримо време проведено у школи? Прво смо га мерили часовима и одморима, бројали смо дане до летњег распуста. Како је време пролазило мерили смо га семестрима и испитима. Напослетку смо од изгубљених бруцоша постали поносни матуранти који су мислили да су све савладали и да владају школом. Сада стојимо овде и наша владавина је прошла и спремни смо да штафету предамо другим генерацијама које долазе из нас и које ће ићи нашим стопама. Од сада ћемо време проведено у средњој школи мерити другачије. Мерићемо га бројним пријатељима које смо стекли, пријатељствима у којима смо уживали ове протекле четири године и смехом. Време ћемо мерити кроз храну са апарата, немерљивим количинама кафе коју смо попили и чак и стресним испитним роком и непроспаваним ноћима. Мерићемо ове године пријатељствима које ћемо неговати заувек и животним лекцијама које смо научили.

Али кроз све ово нисмо ишли сами и стога бих хтела да захвалим свима у школи који су учествовали у нашем одрастању и образовању, посебно нашим професорима, који са нама радили и помагали нам, и ИВ координаторки. У име целог одељења бих се захвалила нашој разредној која нас је увек подржавала и која је увек је умела да нас саслуша, која је због нас радила и недељом и која је била подједнако и ауторитет и пријатељ и често нас је подсећала да морамо да почнемо са радом одмах.

Честитам свим матурантима 2018, ово је крај једног поглавља али заправо књига тек сада почиње. Малим корацима смо променили наше окружење за себе и друге, једног дана ћемо, надам се, променити и свет и постати грађани света. Ми имамо пуно потенцијала и верујем да ако искористимо тај потенцијал до максимума можемо да дамо значајан допринос у стварању бољег друштва. Свако ће ићи својим путем сада и једног дана, тамо негде постаћемо велики људи. Оно што желим свима нама јесте да увек стремимо ка бољем и да никада не заборавимо одакле смо потекли. Где год да идемо и шта год да радимо, надам се да ћемо увек бити пријатељи када се сретнемо опет. Наше време је ограничено и хајде да га не трошимо живећи туђе животе.

Успех није коначан, неуспех није погубан; храброст да се иде даље је оно сто се рачуна.

Настасја Челебић, ђак генерације 2017/2018.

ЗАВШНА ПРИРЕДБА 2018.

Растали смо се од петнаесте генерације матураната 18. 6. 2018. у позоришту Мадленијанум. Било је узбудљиво, раскошно, разиграно, креативно и веома емотивно. Талентовани млади глумци, певачи и играчи су одиграли комад кабаретског типа „Био једном један Душко Радовић.“

Додељене су Соколске награде најбољим ученицима, а награду „Ахмад Исак“ за најбољег друга добила је Софија Шуваковић. Скупу се обратила директорка школе Ивана Вукмирица Баћановић и господин Младен Шарчевић, један од оснивача школе.

Дефиле матураната је круна вечери којим смо поздравили једну специфичну, али драгу генерацију. Памтићемо их по искрености, таленту, уживању у животним вредностима, отворености, дебатовану, учествовању у хуманитарним акцијама. На крају дефилеа говорила је Настасја Челебић, ђак генерације.

Задовољну публику у фоајеу позоришта чекао је 30. број „Соколских новина“.

FEELINGS WHEEL

Емоционална писменост је једна од кључних вештина за пун квалитет живота. Препознати да се нешто специфично у нама дешава, размислити због чега се дешава, и именовати емоцију значи не само да смо свесни себе, већ и да можемо да кренемо даље и употребимо то своје стање да бисмо нешто добро урадили. Када кажемо како се осећамо, све је много лакше.

О ЕМОЦИЈАМА

„Мач са две оштрице“

Емоције су психички процеси који нас покрећу. Везани су за наше тело и наш целокупни организам, те се често називају законима и тајнама срца. Неретко су у контрасту са интелектуалним процесима чији је симбол мозак, те ћемо често чути људе, посебно младе, како констатују да им је глава говорила једно, а срце друго, и да је срце на крају одлучило. Поред великог значаја у љубави и љубавним односима, емоције су кључне за ментално здравље и чине његову основу. Када се дете роди, врло је важно да физички преживи првих неколико година живота, а још је важније да психички и емоционално преживи. Шта то заправо значи?

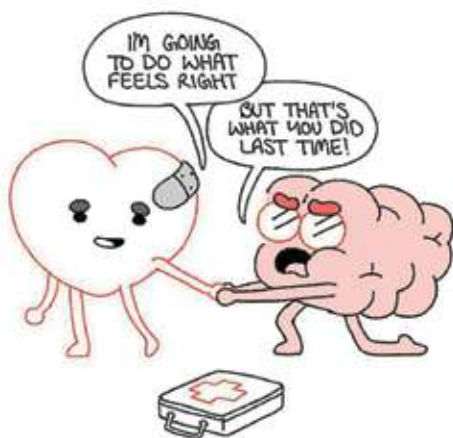
Ближи се Нова година и неке кога волимо и ко нам је посебан пожељемо мед и млеко. То ћемо често пожелети и као рођенданску честитку свима онима који су нам врло драги и заузимају посебно место у нашем животу. Мед и млеко би могао да буде одговор на горепостављено питање, и један од суштинских слогана живота јер лепо објашњава однос физичког и менталног здравља. Дакле, за опстанак није довољна само храна и вода, већ је неопходна и љубав – није довољно само млеко, већ је потребан и мед, та слаткоћа и слаткост живота. Та слаткост, то је љубав.

Човек долази на свет са урођеном потребом за афективном везаношћу, односно блискошћу и љубављу. То најбоље можемо видети код малих беба и мале деце. Неки научници – психолози, проверавали су истинитост малопре поменутог тврђења и слогана вршећи експерименте на животињама и посматрање беба и деце у домовима, без родитељског старања, и констатовали су да је топлина, нежност и физички додир, комуникација лепим речима и „људски“ контакт, нешто што у нама гаји и подиже однос и осећање љубави и од чега ће зависити срећа свих наших будућих односа, свих веза у нашем животу.

Дакле, ако нам се неко осмехује у љубазности и обраћа нам се пријатним, умилним гласом, то ће код нас покренути осећање среће и љубави. Супротно, ако нам се неко обраћа грубо, повишеним тоном и не гледа нас у очи, све и да нам прича најлепшу причу, нећемо у њу поверовати, а наше тело ће подићи језа или „преплавити“ грч. Позитивне емоције су, дакле, основа доброг здравља и велики су залог за срећан и испуњен живот. Поставља се питање како да их негујемо?

Иако међу основним емоцијама има више оних које наизглед имају негативан предзнак – љутња, гађење, страх, туга наспрам среће, права истина је да се оне везују само за непријатности у мозгу и у телу,

недостатак неких мисли и материја, односно вишак неких мисли и материја. Наше емоције, као и наши мотиви тесно су повезани са нашим телом и његовим функцијама, па макар то биле и менталне слике особе коју волимо, за коју смо везани, или навика на активности које смо са њом практиковали. Дакле, треба их тако и схватити као непријатне, а не негативне и као једрилице које итетако могу да нам послуже да допловимо до циља, ако научимо да их користимо, да пажљиво њима рукујемо. Гађење на пример може итекако да нам користи да у односу на људе око себе успоставимо дистанцу, и најпре да се запитамо зашто се ова емоција дешава у нама, а затим да се запитамо како се ми то разликујемо од других људи који нам изазивају такво осећање.

Емоције је битно испољити, нарочито те непријатне, јер од тога такође врло зависи наше целокупно здравље, на првом месту стање нашег имуног система. Важно је испољити срећу и радост на социјално прихватљив начин а још је важније употребити љутњу на социјално прихватљив начин, а да не повредимо некога или угрозимо себе. Ко је гледао анимирани филм „Inside out“ знаће о чему је реч.

Свако блокирање ове непријатне емоције може да је претвори у негативну, некорисну емоцију од које наше тело пати и енергија посустаје.

Дакле, здраво испољавање осећања је нешто што се тражи, али је и нешто што се учи. Ок је бринути, и брига се ослања на разумна уверења, али бити анксиозан може да говори о неком „вишку енергије“ и о ирационалним, неразумним уверењима, која немају утемељење у реалности, другим речима због нечега су нереална. Исто тако жаљење због нечега што смо урадили је ок, али стид и срам, с друге стране, још и ако предуго трају, могу да нас доведу у стање озбиљне инерције, тапкања у месту и колапса. Разочарати се у некога је ок, али да ли је ок бити повређен.

Све ово су питања која, крећући се кроз живот, постављамо себи и кроз која учимо како да сва осећања употребимо тако да њихов крајњи исход буде наша срећа и задовољство. И апсолутно сви смо позвани, без обзира на узраст, да у томе истрајемо и да дамо свој лични печат и допринос овој причи.

ПУТОПИС ИЗ АТИНЕ

Не претерано рано ујутру смо кренули из Београда, са аеродрома где је било мало хладније него што је уобичајено за ово доба године. У Атину смо стигли и ту нас је дочекао гљусак. У хотелу смо провели остатак дана.

Атина је слична Београду, симпатичан али и прљав град. Другог дана (недеља) киша је непрестано падала, а ми смо имали организован излет за Акропољ. Чим смо се попели на локалитет, заборавили смо на све мане овог града јер нас је, све редом, поглед просто фасцинирао. Након Акропоља смо отишли до центра града где смо имали слободно време, једина мана је што је киша још падала. Пре нашег поласка за хотел присуствовали смо смени страже испред парламента.

Трећег дана смо уживали на оближњој плажи, где су се неки од нас и окупали.

Четвртог дана смо ишли на целодневни излет. Видели смо Коринтски канал, Епидаурус, посетили древни град Нафли, да бисмо на крају дана дошли чак до Микене. Тамо смо имали слободно време, које смо провели истражујући остатке старогрчке цивилизације.

Петог дана смо посетили рт Сунион и Посејдонов храм, након чега смо се вратили у центар Атине и провели дивно поподне.

Последњи дан на екскурзији био је четвртак. Пробудили смо се рано ујутру како бисмо спаковали ствари, затим прошетали Глифадом и провели неко време на плажи која је била преко пута нашег хотела. Потом смо се вратили у хотел како би се придружили групи и кренули ка атинском аеродрому. Било смо тужни јер је нашој авантури дошао крај!

CAS students, group C1

МОЈ ПОГЛЕД НА МАТУРСКУ ЕКСКУРЗИЈУ

Сама помисао на матурску екскурзију буди сетно расположење, помешане емоције, тугу, зато што нам је баш та последња екскурзија, последња прилика да се сви заједно окупимо и будемо као једно, а са друге стране и срећу јер имамо прилику да се још боље упознамо, зближимо и ојачамо пријатељство.

Окупили смо се 29. септембра на аеодрому и усхићено кренули ка гејту. Сви смо желели да сваки тренутак забележимо и зато су блицеви севали са свих страна. Након дугог пута сви смо били уморни али нас то није спречило да се са професорима прошетамо. Другог дана смо већ били одморни, обишли смо центар Мадрида и чувену најдужу улицу Гранде Виа. Након тога, имали смо слободно време. Неки од нас су то време искористили за шопинг, неки за одмарање у неком лепом кафићу или ресторану, а неки су наставили са истраживањем овог божанственог града. Трећег дана смо посетили музеј Прадо, где смо имали прилику да видимо дела познатих сликара као што су Веласкез, Гоја, Ел Греко, Тицијан... Четвртог дана смо имали излет у Толедо, стару престоницу Шпаније, где смо били потпуно одушевљени архитектуром, положајем града и чувеном катедралом коју је осликао уметник Ел Греко. По повратку у Мадрид посетили смо Краљевску палату и уживали у раскоши ентеријера уређеног у барокном стилу. Петог дана смо ишли на излет у чувени краљевски комплекс Ескориал, обишли палату, видели прву библиотеку у Шпанији, као и место где су сахрањени сви шпански краљеви.

У вечерњим сатима смо уживали у баштама дивних мадридских кафића, по трговима самог центра града, који врви од живота, дивне атмосфере у ритму латинске музике која инспирише на плес. Све у свему, било је то лепо путовање и дивно дружење које ћемо сви дуго памтити.

Андреа Марковић IV1

ПУТОПИС ИЗ МИЛАНА

Ове године сам са својим одељењем ишла на екскурзију у Италију. Сви смо провели веома лепе, интересантне и незаборавне тренутке.

Први дан смо обилазили центар Милана. Планове обиласка центра града нам је покварила киша и лоше време. Ипак доброг расположења је било на претек. Тај дан смо имали довољно слободног времена и већину смо провели у тржном центру Емануел II.

На сву срећу већ другог дана киша и лоше време је прошло. Тада смо посетили два музеја: Музеј уметности Брера и Национални научни музеј Леонарда да Виничија. Уметничка дела у галерији Брера су оставила снажан утисак на мене јер су приказана на веома реалистичан начин са пуно детаља. Научни музеј није оставио толики утисак на мене и није испунио моја очекивања. Није било занимљивих поставки које би заинтересовале посетиоце. Након обиласка музеја упутили смо се ка центру града. Овог пута сунчано време нам је дозволило да видимо катедралу у центру Милана, Дуомо ди Милано. Ова грађевина је оставила утисак на мене пре свега због своје фантастичне архитектуре.

Следећег дана смо посетили лучки град Ђенову. Тамо смо видели луку и бродове. Имали смо веома мало слободног времена, па нисмо стигли да посетимо акваријум. Такође видели смо кућу Кристофера Колумба.

Након обиласка Ђенове, отишли смо у аутлет. Тамо смо провели три сата у потрази за савршеном одећом. Свако је пронашао нешто за себе.

Четвртог дана смо посетили Торино, бившу престоницу Италије, у којој смо могли видети веома простране тргове и невероватне фонтане. Много лепих слика ће ми остати као успомена на овај град.

Последњи дан екскурзије смо провели у Монци. Веома интересантан део дана је било када смо посетили стазу где се одржавају трке формуле један. Пре саме посете стазе, деловало ми је да ће то бити веома досадно. Испоставило се да то није тачно. Посматрање тренинга тркача је веома посебан доживљај. Посетили смо и центар града Монце. Посетили смо Катедралу у Монци где се чува италијанска круна која се сматра реликвијом. По мом мишљењу Монца је веома симпатичан и интересантан градић са веома занимљивом и богатом историјом. Током читаве екскурзије трудила сам се да пробам што више специјалитета италијанске кухиње. Већина италијанских специјалитета ми се допала, а најлепши ми је био италијански сладолед.

Ова екскурзија ће ми остати у лепом сећању по незаборавним и занимљивим тренуцима проведеним са мојим друштвом из одељења.

Милена Ђуковић IIa

ВЕЛИЧАНСТВЕНА ВЕНЕЦИЈА

Од 30. септембра до 4. октобра били смо у Италији на нашем првом заједничком путовању. Романтична атмосфера, невероватна архитектура, љубазни људи, мноштво туриста учинили су да се осећамо одлично. Другог дана обишли смо Венецију. У једну озбиљну шетњу повела нас је наша водичица Снежа. Видели смо и чули све што је било значајно на путу ка Santa Maria della Salute. Мост уздаха, Трг Светог Марка, Дуждева палата, мост Риалто, гондоле и канали које пресецају Венецију слике су које су остале урезане у нашем сећању. Шетњу смо завршили поред грађевине која је инспирисала нашег великог песника Лазу Костића да напише своју лабудову песму. Слободно време смо искористили на возњу гондолом, истраживање „лабиринта“ и трагање за најбољим фотографијама којим ћемо испунити свој креативни задатак. Киша на крају дана нам није покварила расположење. Вечери у Лидо ди Језолу смо испуњавали шетњама, возњом на великом точку и забавом.

Трећег дана смо обишли Верону и Падову. Оба града су слатка, ушушкана, романтична. Имали смо две Јулије и два Ромеа, који су извели сцену из Капулетовг врта. Један пар је завршио тачку, а други

се постидео пред многобројном публиком која се заинтересовала да чује шта се ту догађа. У Падови смо обишли Базилику Светог Антонија, Универзитет чији је ђак био Петрарка, елипсasti трг. Нашем оку су посебно допале грађевине, лампиони, дотерани људи, мноштво младих.

Четврти дан је био резервисан за Трст. Изузетно леп град, мало другачије архитектуре од осталих италијанских градова. Утицај Аустроугарске је упадљив. Највећи утисак оставила је православна црква која је изненађујуће раскошна и која је свима нама, чак и онима који нису верници, донела неки мир и спокој на лицу. Највећу еуфорију је изазвао Foot Locker. На овом путовању посетили смо три радње од 3363 колико их има укупно на свету.

Вратили смо се у Београд пуни утисака. Упознали смо боље једни друге. Функционисали смо добро. Бринули смо једни за друге. Запамтили смо неке знакове покрај пута који ће нам помоћи да обојимо понеки сиви дан који је пред нама.

Прваци

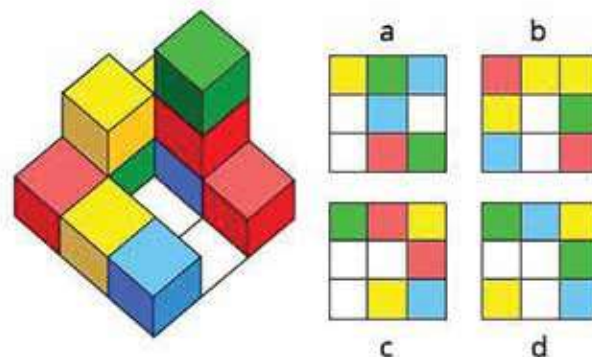

ГЛАВОЛОМИЈЕ

1. Број 30 напиши помоћу три иста броја.
2. Број 55 изрази помоћу пет четворки.
3. Број 37 изрази помоћу пет тројки.
4. Број 0 изрази помоћу три четворке.
5. У запису 1 2 3 4 5 ставити рачунске операције и заграде да се добије вредност 100.
6. У запису 1 2 3 4 5 6 7 8 9 ставити само операције + и – тако да се добије вредност 100.
7. Користећи основне рачунске операције, напиши:
 Број 1 помоћу три двојке.
 Број 2 помоћу три двојке .
 Број 2 помоћу четири двојке.
 Број 3 помоћу четири двојке.
 Број 5 помоћу четири двојке.
8. Дечак је купио 4 блока за цртање и платио 100 динара. Колико би платио 2 блока?
9. Два дечака су нашла на путу 100 динара. Колико би нашла 4 дечака?
10. Четири косца покосе ливаду за 2 дана. За које време ће исту ливаду покосити 8 косаца?
11. Четири друга су кренула у град и срела још двојицу. Колико другова је кренуло у град?
12. Горело је 8 свећа. Четири су се угасиле. Колико је свећа остало?
13. Шта је лакше: кг гвозђа или кг перја?
14. Летело је јато гусака: једна напред, две позади, једна позади, а две напред. Једна између две и три у реду. Колико је било гусака?
15. У посуди од литар има 6 дл воде. Ако додамо још 6 дл, колико је воде у посуди?

Testiraj svoju inteligenciju Kakav je pogled odozgo?

**Baš me zanima tko je knjige iz
matematike stavio u HOROR literaturu?!**

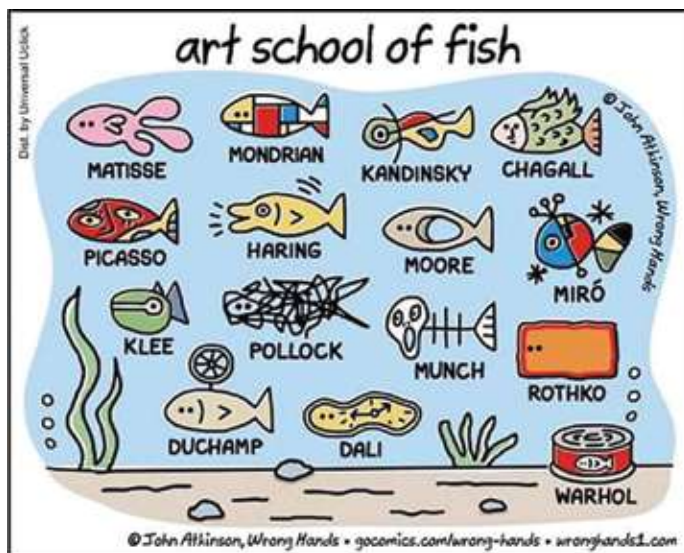
ОПШТА КУЛТУРА

1. Који чувени морепловац се возио у „Ендевору“?
2. Из које луке је почео своју каријеру?
3. Која зграда је највећа на свету?
4. Где се налази?
5. Која грађевина је највећа у Србији?
6. У ком спорту се прославила Нађа Команечи?
7. На којој реци се налази Велико ратно острво?
8. За које име се везује закон акције и реакције?
9. Из које земље је познати фудбалер Мохамед Салах?
10. Шта је кулук?
11. Шта се мери на Фаренхајтовој скали?
12. Који број ћете окренути ако вам је потребна полиција?
13. Који број ћете окренути ако су вам потребни ватрогасци?
14. Који број ћете окренути ако вам је потребна хитна помоћ?
15. Која планета у Сунчевом систему је највећа?
16. „Ала је леп овај свет“. Ко је аутор ових стихова?
17. Шта су гурабије?
18. Шта није инсект, армадиљо, лептир или богомољка?
19. У ком спорту се казнени ударац зове петерац?
20. Који водовод је највиши на свету?
21. Ко је аутор приче о Пинокију?
22. Шта је старије шибица или упаљач?
23. Да ли је старија књига или папир?
24. Која књига се сматра најстаријом на свету?
25. Како се зове врста птица која има перје као пингвин, кљун папагаја, живи на северу Атлантског океана?
26. Којих десет држава имају највећу површину?
27. Који је пол хладнији, јужни или северни?
28. Који познати фудбалер се зове Лионел?
29. Којим гасом је испуњен свемир?
30. Зашто остају трагови на небу када авион лети?
31. Где се налази Ојмјакон, најхладније насеље на свету?
32. Шта значи пејоратив?
33. А хипокористике?
34. Ако кажемо да некога познајемо као злу пару, шта то значи?
35. Шта значи надимак који је имао Калигула?
36. Ако дођемо у госте празне руке, шта то значи?
37. Ако смо направили рачун без крчмара, ми смо...
38. Ко је рабација?
39. Ко је кујунџија?
40. Ко је пресекао гордијев чвор?

Art cats

art school of fish

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ ДА...

- Један од најкоришћенијих емоција током претходне године је онај који плаче од смеха.
- О ружама је испевано више од 4.000 песама.

- Фејс има 2,2 милијарде корисника.
- На фејсбуку се за само један дан размени око 10 милијарди порука.

- Машину за прављење шећерне вуне је измислио зубар.

- Једна јабука разбуђује боље него шоља кафе.

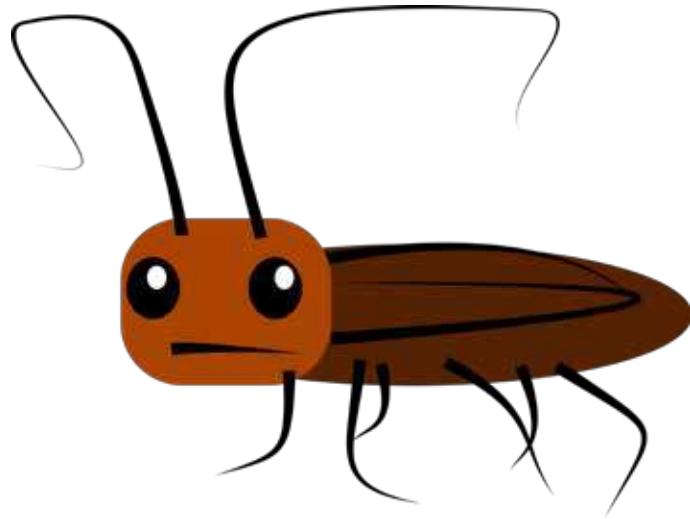
ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ

- Просечан човек за живота поједе око 35.000 колача.

- Зрна кафе немају укус док се не испеку.

- Бубашваба може да преживи девет дана без главе.

ДРУЖЕЊЕ СА КОРИСНИЦИМА ДНЕВНОГ БОРАВКА СА ЈУЛИНОГ БРДА И СВРАТИШТА НА НОВОМ БЕОГРАДУ

Из године у годину, свака нова генерација на IBDP програму, наставља дружење са људима из Дневног боравка и децом из Свратишта, које су започели њихови претходници. Све почиње као предлог за хуманитарни пројекат потребан за CAS, а завршава се дивним успоменама на време проведено са дивним другарима. Свако од њих, другачији на свој начин, плени својом позитивном енергијом и жељом за пријатељством и забавом. Ове године смо се са њима дружили и у оквиру манифестације Хуманост на делу у дечијем оделу, која се традиционално одржава у Руђеру, а они су били наши драги, почасни гости. Тог дана су наши ученици четвртог разреда направили предивне, укусне колаче и продавали их гостима, а сав прикупљен новац искористили за помоћ Дневном боравку и Свратишту, са чијим се корисницима, као што смо већ споменули, годинама уназад сјајно забављамо, учимо, бавимо спортом, плешемо, сликамо, вајамо, пишемо песме.

Пошто фотографије говоре и више од речи, ово су само неке од многих, које показују на који начин време проводимо заједно и све стигемо да уклонимо, без обзира на бројне школске обавезе.

РУЂЕРОВЦИ У ПЛЕСНОМ ПОКРЕТУ

Часови плеса у Руђеру су они на које се бежи са осталих часова, а никада они са којих се бежи и нерасто долази. Разумљиво и зашто: сјајна музика, латино, поп, рок, реге хитови, сјајна, ентузијастична атмосфера, уживање у ритму и покрету и изнад свега уживање у дружењу када смо постављени у улоге вођених и оних који воде, наравно никада се не деси да се било ко љути због тога. Није баш лако савладати све кораке, а тек читаву кореографију, али је свакако забавно и изазовно. Сви који још нису пробали, топло им препоручујемо што више плеса.

РАДИОНИЦЕ О ЗНАЊУ И ВЕРОВАЊУ

У оквиру CAS активности, петком поподне, професори верске наставе, Стеван Јовановић и филозофије, Нена Шурлан, са групом редовних полазника и често, случајних пролазника, филозофирају на различите теме. Углавном нас спонтано заокупе оне најтеже, егзистенцијалистичке, о којима има шта да каже и вера и филозофија, понекад обе исто, а понекад свака на свој начин. Ово је час на коме свако пожели нешто да каже, дода свој коментар или се само по први пут зачуди над стварима које делују једноставно на први поглед, а онда схватимо да ми ту заправо скоро ништа не разумемо. Е то је место на коме почиње право знање, пробуђено чуђењем и вољом да се запитамо чему све то.

ЗАШТО ЈЕ ПО МОМ МИШЉЕЊУ ФИЛОЗОФИЈА И ДАЉЕ РЕЛЕВАНТНА?

Чему су нам у данашње доба компјутера и тенике и даље потребни филозофи, људи који углавном само постављају тешко формулисана питања на које ни сами немају одговор?

Многи људи деле мишљење да филозофи треба да остану део старе Грчке, јер су људи тада заиста имали довољно времена да размишљају о смислу живота и настанку свету, а у данашње доба нам то време недостаје.

Притом се филозофија може сматрати контрапродуктивном, јер нас спутава да истражујемо научне појаве које је свакако тешко објаснити, а константно их оптерећујемо додатним питањима.

Међутим, по мом мишљењу, филозофија је итекако важан део света и свакодневног живота, јер нас наводи на размишљање и тачније посматрање света.

Ако жели да се бави филозофијом, човек мора бити спреман да прихвати чињеницу да не постоји баш одговор на свако питање и да баш у томе некад зна да буде цака.

Постоје теме попут личног развоја, важних одлука, конфликта и политичких опредељења, где нам баш зафали, јер филозофија често наведе на критичко размишљање и захтева образложење одговора који су нам поготово у данашње доба потребни. Филозофија је притом веома практична наука, јер нас учи како да неке филозофске идеје и теорије, заправо применимо у пракси.

Питања попут где тачно треба да започнемо, не би ли се нешто променило и шта је смисао живота, добри су примери питања која су филозофске природе, а ипак присутни у нашим главама.

Читајући неке филозофске идеје о животу, могу нам помоћи да нађемо смисао о стварима за које нико нема одговор. Неке ствари и нека питања су недефинисана и недовршена, јер се морају додатно протумачити и доживети.

Филозофија је нешто у чему свако може да се пронађе зато што сама реч значи љубав према мудрости и самим тим је природна предиспозиција човека да тражи и схвати суштину живота. На тај начин можемо срушити окове нашег размишљања и проширити свој ум и став са новим реализацијама.

Слобода особе се и њена мудрост не дефинише само стањем свести. То значи имати храбрости ићи ван познатих путева, пробати нова искуства, започети сваки дан изнова учећи из грешака. Поготово у данашње доба где су сви окружени социјалним медијама и илузијама о срећи и идеалу, важно је остати искрен према себи и приупитати се шта су наше праве вредности и жеље.

Нарочито због тог разлога филозофија и филозофи попут Сократа и Аристотела никад неће изаћи из моде, јер су дали инспирацију за размишљање будућим генерацијама.

Мила Димитријевић, IV1

GROSOPTIC

Ученици прве године IBDP програма су у уторак 5. јуна 2018, посетили фабрику *Grosoptic* у Умки. Ова фабрика заузима водећу позицију у Југоисточној Европи на тржишту производње оптике и минералних сочива. Ученици су имали прилику да се упознају са процесом производње и пословања. Кроз производни погон провео их је инжењер производње, Милош Тодосијевић, а водич кроз компанију била је Вида Јаковљевић. Ученици су на крају посете са Миливојем Јовановићем, директором продаје, разговарали о изазовима данашњег тржишта, позиционирању, односу према конкуренцији и стратегијама развоја са освртом на међународно тржиште.

TREATING DIABETES

Should countries offer both forms of insulin treatment or is it a better idea to only offer the human insulin from genetically engineered bacteria?

Introduction

Nowadays diabetes is one of the most common chronic diseases all around the world. The main reasons for this are unhealthy diet and problem with obesity. Diabetes can strike anyone in any period of life.

Diabetes is a group of metabolic diseases in which the person has high blood sugar level because insulin production is inadequate or the body's cells do not respond properly to insulin.

Insulin is a hormone produced by pancreas which regulates sugar level in the blood. When we eat, our body turns food into sugars. At that point, pancreas is supposed to release insulin. Insulin is like a "key" which opens cells to allow the glucose to enter and allow us to use the glucose for energy. When someone has diabetes this process is not working.

Treatments of diabetes may focus on diet and exercise. Also the main treatment includes insulin injections. There are different forms of insulin, for example animal insulin and human insulin.

Animal insulin

Animal insulin was the first type of insulin to be used to treat diabetes. Until the 1980s, animal insulin was the only treatment for insulin dependent diabetes. Today the use of animal insulin has been replaced as much as possible with human insulin. This form of insulin is produced by extracting and purifying the insulin from the pancreases of animals, usually pigs and cows.

Now this form of insulin is less in the use because of many reasons. Some people think that like that we can badly affect animals. In some cultures animals that are used in production of animal insulin are sacred. In addition this production can affect the environment because many animals will be killed for this purpose. Moreover animal insulin must be purified correctly to reduce chance of allergic reactions. However, others think that animal insulin is the best way for treating diabetes because it is the natural way and it worked for so many years.

Human insulin

Human insulin is the form of insulin that is made synthetically. It is relatively the new way of treating diabetes. It is produced by using genetically engineered bacteria, E-coli bacteria. This form of insulin is chemically the same as the insulin produced in humans.

The main advantage of this form of insulin is that it does not kill animals or affects the environment in the bad way. Also it is economical because it is cheaper than producing animal insulin. Human insulin is also the solution for the problem of allergic reactions. On the other hand some people think that it does not have the same effect as animal insulin and it can cause serious problems like headaches.

Conclusion

In my opinion countries should offer both forms of insulin and let patients to choose which one they prefer. However, human insulin should be used more because it has a lot of advantages like it reduces the chance of allergic reactions that animal insulin may create, it does not kill animals and it does not have bad effects on our environment. Also it is more economically effective because it is cheaper and easier to produce. Human insulin does not affect some cultural standards for example for some people it may be an huge issue to kill animals that are sacred. In addition countries should support human insulin because it can be developed to possible new form of insulin that is even more effective.

Milena Ćuković

BIOLOGY LAB REPORT – NO 'PAINE' NO GAIN

Investigating changes on the number of species that could happen in an ecosystem if the keystone predators were removed by using Paine's Pisaster experiment as a model

By Elena Kadovic

Every ecosystem consists of a number of interacting species. One of the most important things in an ecosystem is – balance. This could be reached only if there are both predators and preys, which results in having a food chain. If there were too many of any species the environment would be disrupted and unbalanced. On the other hand, removal of an important species from the food chain would also give bad environmental results for the living organisms in that area.

Keystone species are known to be the most important species in the ecosystem because they keep the whole system stable. *Pisaster ochraceus* (sea star) is the top predator and was the first one to be identified as a keystone species.

Pisaster ochraceus

- What is the meaning of a top predator such as *Pisaster* and what changes will there be in the number of species if it was removed from the environment? In my opinion, if the important species, such as this one, was removed from the environment, that the results on the rest of the environment will be negative. Its removal could lead to the unbalanced ecosystem, big differences in a food chain and greater number of organisms of each species.

ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ ПРОГРАМИ

Variables	What is manipulated?	How is it manipulated?
Dependent	Number of species with and without Pisaster	The removal of a species, in this case Pisaster , will somehow affect the ecosystem, either positively or negatively. This is due to the changes in food chain and environment. The experiment is taken in order to see what effect it will have.
Independent	Weather changes, control area	Weather changes could harm the animals if they are extreme or those species are not adapted well to them if they are connected to one place and cannot escape.
Controlled	Species that will be left in the experiment, length of the experiment, area of the experiment	The number of the species that are left in the experiment can be selected and followed more precisely. Also, the experiment can give different results if measured in shorter period of time compared to the longer one.

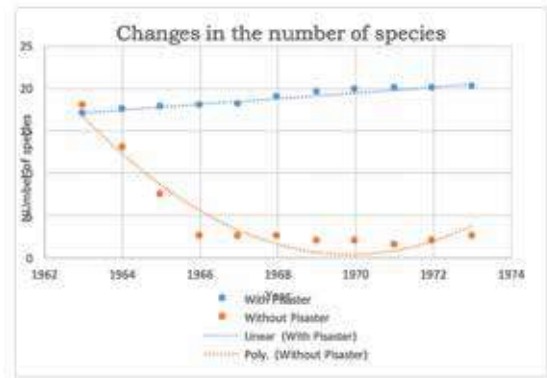
Table of variables

This experiment was conducted in the 1960s by the ecologist Robert Paine. The main idea of the experiment was to show how the number of species would change if the top predator was removed from the ecosystem and check their effect on the stability of the ecosystem. The ecologist wondered whether this would have a positive impact and expand the number of species, or in contrast, reduce their number and act negatively. The experiment was taken on the rocky shoreline and was had two areas – one area was controlled and it referred to the area where the top predator, type of a starfish, still normally fed on the other animals such as snails, mussels and barnacles and next to it – the experimental area that was in total absence of this predator. The experiment lasted for 10 years.

In the following table are the average annual results of the number of species:

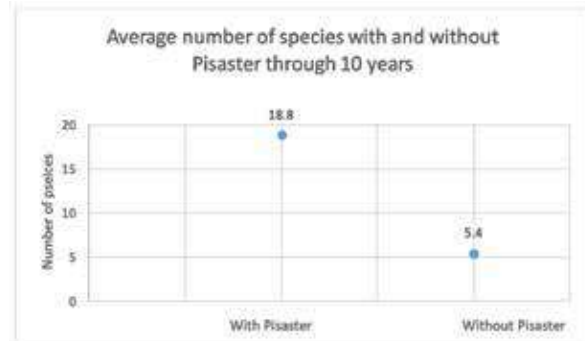
Year	Number of species	
	With Pisaster	Without Pisaster
1963	17.0	18.0
1964	17.5	13.0
1965	17.8	7.5
1966	18.0	2.5
1967	18.2	2.5
1968	19.0	2.5
1969	19.5	2.0
1970	19.8	2.0
1971	19.9	1.5
1972	20.0	2.0
1973	20.1	2.5

The following graph shows how the number of species changed during 10 years, both with and without the presence of **Pisaster**:

Now, we will consider the average number of species with and without **Pisaster** through 10 years.

Average number of species through 10 years	
With Pisaster	Without Pisaster
18.8	5.4

From these results we can understand why many scientists were impressed and found this experiment fascinating. The number of species in the experimental area after 10 years was significantly lower. The number of species in the experimental area automatically started to fall due to the absence of **Pisaster**. What I found interesting is not only that the number of species in the experimental area started to fall, but also that the controlled area showed an ascending number in species. This could happen if a predator and preys were forced to be closely together so the spreading also influenced the changes in variety of species. We can see from the graph that the difference is significant and that the average number of species during 10 years were – 18.8 with and 5.4 without **Pisaster**.

ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ ПРОГРАМИ

The calculation of error bars will be made with the subtraction of the biggest difference from each column from the average number of each column separately. So:

Error bars	
With Pisaster	Without Pisaster
$ 18.8-17.0 $	$ 5.4-18.0 $
1.8	12.6

In the second column, we can see that the error bar is huge. This means that the results from the previous table can vary greatly. In general, huge error bars mean that the experiment wasn't really successful, but in this case, it is due to the big differences in the number of species.

I find my hypothesis partly supported because the ecosystem did change and there are differences in the variety of animals, but what I couldn't conclude so easily is that the top predator has such a big impact on the stability and variety of the ecosystem.

I think that Paine's experiment was reliable because it was taken outside, in the natural habitat – the shoreline. This made more trustworthy results than if the experiment was taken in the laboratory because that would be more controlled situation and wouldn't give the results of a real-situation.

There are some details that could be made for the next experiment, such as introducing a new species and checking their behaviour, or comparing the influence of two different predators in two different areas.

ИСТРАЖИВАЧКИ РАД ЕКОЛОГА

У оквиру теренског рада за internal assessment истраживали смо промене које се дешавају у екосистемима под утицајем човекове делатности. Овај пут локација је била Банатски Брестовац, тачније – Поњавица, парк природе под заштитом државе, III категорије.

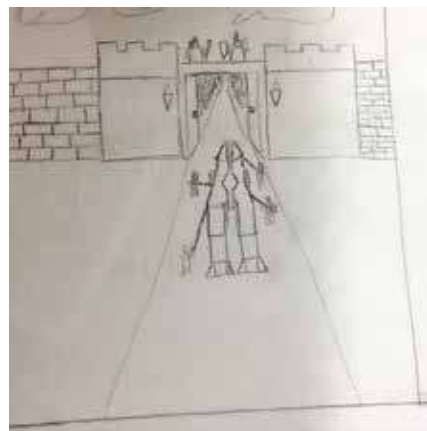
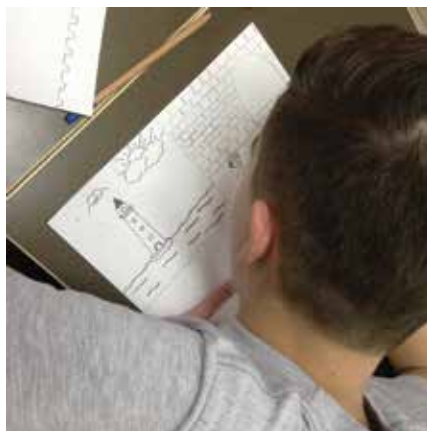
Поњавица је станиште многих заштићених врста: мала ресина – *Potamogeton pusillus*, еја мочварица – *Circus aeruginosus*, ждрал – *Grus grus*, видра – *Lutra lutra*.

Заштићено добро је окружено пољима и обрадивим површинама. Различитим анализама воде и земљишта, као и биодиверзитета, утврђује се утицај примене вештачких ђубрива и пестицида на животну средину.

ЦРТАМО СА ДРАЖЕНОМ КОВАЧЕВИЋЕМ

Наш драги гост 14. 12. 2018. био је Дражен Ковачевић, стрип цртач. Изузетном харизмом опчинио нас је да се сви окушамо у цртању. Они који су до јуче тврдили да не знају да цртају, сада су били најпродуктивнији. Одао нам је неке цакле. Наше предзнање о грчкој митологији било је пресудно за инспирацију, тако да се на часу српског језика десило „чудо“. Дражен је са свима разговарао, разматрао предлоге, давао савете и у сваком тренутку нас охрабривао да истрајемо на сопственим идејама.

ДА ЛИ СМО САМИ У СВЕМИРУ?

(МУР час, тема: медији и масовна комуникација)

Ученици другог разреда су данас учествовали на огледном часу. И даље се бавимо медијима. Овај пут смо на забаван начин били увучени у истраживање о родној равноправности у Србији, о томе шта се дешава на Земљи, и каква нас будућност очекује, а какве опасности вребају? Задатак је био следећи: били смо подељени у пет група, свака је дошла са неке друге планете са задатком да пошаље извештај какав је живот на Земљи. Извор података су биле дневне новине: слике и наслови (уз услов да разумемо само наслове, не и чланке). Не бисте поверовали како су новине моћан медиј и како управљају људима, а како су и само слике довољне да имамо јасну слику.

ВАНЗЕМАЉАЦ ЧИТА НОВИНЕ

Шта ја сад да радим? Летећим тањиром су ме спустили овде да истражим ову чудну нацију. Ово је неприхватљиво. То што сам најмлађи у тајној служби на својој планети Кеплер-452Б не значи да треба да ме омаловажавају и шаљу у ову катастрофу. Макар је олакшавајућа околност то што ме ова страшна бића не виде због мог невидљивог плашта. Погледај ова створења! Како их беше Велики зелени шеф зове? А да, људи! Веома смешно изгледају. Ко још има две руке? На мојој планети сви их имамо од 10 до 20, а најатрактивнији створови и до 30. Шта ли је оно? Изгледа као нека продавница у облику коцке. На њој су написана нека чудна слова. Сликаћу ово и послати задуженима за превод чудних, нејасних језика. Видим неку књигу у црно-белом издању. Изгледа да је то оно што ови чудни људи зову новине. Зашто су сви у овим новинама тако намрштени. Изгледа да је овим људима баш и није забавно да се стално смеју. Можда је то нека мода? Лепо ја кажем. Чудни људи! Све мушке јединке ове врсте изгледају исто. Сви су љути и намрштени, уштогљени и у неким чудним оделима са само два рукава. Сви држе неке микрофоне и нешто причају. Волео бих да знам њихов језик да бих сазнао зашто су толико љути. Просто не могу да верујем! Ако су мушкарци у овим оделима са два рукава, зашто су жене у овим чудним новинама готово без одеће? Сматрам да је ово дискриминација. Зашто ли људи то раде? Зашто омаловажавају женске јединке? Морам обавестити Великог зеленог шефа о овоме. Он ће знати шта треба да уради поводом ове проблематике. Коначно! На последњој страни новина имају нешто што је познато и на мојој планети. Спорт. Све је исто, имају кошарку, фудбал, одбојку... Једина разлика је то што се код људи у спортским догађајима појављује знатно мањи број руку него на планети Кеплер-452Б. Изгледа да је ово крај. Надам се да ће се Великом зеленом шефу свидети моје истраживање и да ће ме коначно унапредити. Не желим више да ја будем тај који ће морати да посматра нова чудна створења.

Катарина Танко Ila

Јованин замишљен свет на економију

Сунце се дјевојком жени
Дјевојка је сунцу говорила:
„Јарко сунце, љепша сам од тебе!
Ако ли се томе не вјерујеш,
ти изађи на то равно небо,
ја ћу изађ за гору на воду.“
Када јутро ведро освануло,
излазило на небо сунашце,
а дјевојка за гору на воду.
Угледа је лијепо сунашце,
кол'ко се је ашик учинило,
трипут је се сунце заиграло,
па одвуче лијепу дјевојку,
да је узме себи за љубовцу,
од ње поста звијезда Даница.

народна песма

ДРАМАТИЗАЦИЈА ПЕСМЕ

Дјевојка: Јарко сунце, љепша сам од тебе! Ако се томе не верујеш, ти изиђи на то равно небо, ја ћу изиђ на гору на воду.

Сунце: (замишљено погледа девојку зачуђено њеном храброшћу): Зашто, девојко, коме се ти желиш доказати?

Дјевојка: Желим ти доказати да је моја лепота неизмерна и да сам лепша чак и од небеског тела.

Сунце (пристане на двобој и као по договору се појави на небу у одговарајуће време): Лепа си, девојко, и лепша него што сам могао замислити. Признајем и од мене си лепша. Ја сам пристао на двобој, али ти сада мораш да ми вратиш услугу.

Дјевојка: Реци, шта год пожелео ја ћу то урадити!

Сунце: Желим да постанеш моја жена!

Дјевојка је то прихватила и од тог дана позната је као звезда Даница.

Немања Ђошић 16

Борис Симикић 16

Александра Матић 1а

МҮР ТЕРМИНОЛОГИЈА

„ЛЕПОТА ЈЕ У ОКУ ПОСМАТРАЧА“

Пре екскурзије МУР ученици су извучили наслов за свој радни задатак у оквиру теме која се бави врстама уметности, спонама међу људима које уметност прави, културним идентитетом, културним наслеђем на часовима српског језика и књижевности. Било је потребно да пажљивим погледом одаберу шта ће да сликају, направе најмање пет фотографија и то предложе као свој оригинални рад. Најбољу од својих пет фотографија ће ставити са објашњењем у свој портфолио на часу арта. Били су јако креативни и надахнути. Ово су неке од фотографија!

МУРАНО СТАКЛО, Тара Вујовић 16

АУТОМОБИЛИ, Душан Чуквас 11а

МОРЕ, Стефан Суботић ИБ

КАТЕДРАЛЕ, Ђајућ Ia

КАТЕДРАЛЕ, Миа Ђорђевић Ia

МОРЕ, Пуџовац Ia

ТРГОВИ, Павле Драјер Ia

НАОЧАРЕ, Мања Томић 11а

ГОНДОЛЕ, Лореана Поповић 1а

ГОНДОЛЕ, Нађа Романџић 1б

УЛИЧНИ МУЗИЧАРИ, Катарина Танко 1а

БОРБА ЗА ПРАВОПИС

Чланови наше лингвистичке секције се труде да негују српски језик и да се боре за очување нашег језика и ћирилице. Трудимо се да говоримо правилно, да консултујемо правопис и наше професорке српског језика и књижевности. Свиђа нам се и рад Бојана Јокановића, који несебично дели своје илустрације, а све у циљу да лечи неписменост и незнање.

НА СЛОВО, НА СЛОВО У

Волимо лексикологију и радо се бавимо речима. Упознали смо се са Вуковим Рјечником. Допало нам се на који начин Вук прави фолкорну енциклопедију народног живота. Користимо и Речник српског језика, Матице српске. Ево неких речи које смо изабали, а могле би да вам значе у одгонетању и разумевању.

Убав – леп.

Убити некога у појам – поразити, запрепастити некога.

Бити танких ушију – имати добар слух.

Спавати на оба ува – спокојно, тврдо спавати.

Уз длаку – пркосити.

Узглавље – подметач који се ставља под главу, јастук.

Узда – двоструки каиш који се ставља на главу животиње и служи за управљање.

Држати узде у рукама – господарити ситуацијом.

Узео му се језик – изгубио моћ говора.

Ујести се за језик – рећи нешто што не треба.

Завезати уста – ућутати.

Узети у уста – помињати некога.

Одвајати од својих уста – несебично поделити са неким другим.

Усфалити – недостајати.

Усуд – измишљена личност из бајки која одређује човекову судбину.

Ухватити се за реч – искористити оно што је неко рекао.

Не може га човек ухватити ни за главу ни за реп – не разумемо некога.

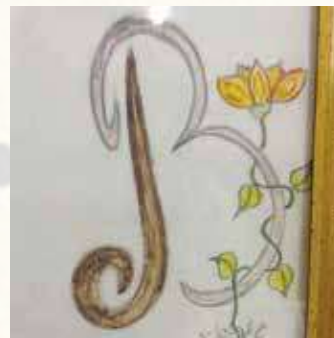
Ухватити маглу – побећи.

Ухватити се у коло – удружити се с ким.

Ухода – шпијун.

Уштап – месец, време када је месец пун.

С мене па на уштап – ретко, врло ретко.

Ученик: Андреасов отац је завршио у Алкатразу. (Аушвицу)

*

Ученица нам саопштава своје утиске поводом прочитане лектире: Не свиђа ми се то што је убио мачиће.

Ученик (видео изнервиран коментаром, а схватајући зашто је јунак то урадио): Није он серијски убица. Он је њима олакшао муке јер не могу да једу.

*

Ученица пише на тесту: Вук Стефановић Караџић је превео Нови завјет на немачки и латински (Ето, и стари Латини и Немци дочекаше да им Вук преведе Библију)

*

Мирослављево јеванђеље је писано за Милутина, брата Драгутина, Михаила, кнеза Вишеслава... (варијације на тему)

*

Андријанина нит је помогла Тезеју. (Аријаднина)

*

Јабука развоја је узрок свађе Атине, Афродите и Хере. (раздора)

*

Ученик: Био сам за викенд у Холивуду.

Други ученик: Мислиш Боливуду.

Ученик: Шта је то?

Други ученик: То је Индијанска филмска индустрија.

*

Вук Караџић је рођен у Тршњу, Никшићу...

*

Наставница: Зашто је значајна 1813. година у Вуковом животу?

Ученица: Наполеон је окупирао Лајпциг.

БОЖАНСКА СКУПШТИНА

Ученици првог разреда су на часу српског језика и књижевности 11. 10. 2018. извели представу, по тексту професорке Светлане Марковић, Божанска скупштина. То је била идеална прилика да обновимо своје знање о боговима, њиховим страстима и пристрасностима, Тројанском рату, узроку пада Троје. Имали смо кратак рок, три дана, три пробе, али је већина била одлична. Делили смо добру енергију, а и забавили смо публику. Професорка Катарина је задовољна, а разредна Бојана и психолошкиња Јасна изашле су насмејане са часа.

16

ПОЧЕЛЕ ПРОБЕ!

Талентована група ученика наше школе окупила се на драмској секцији: Теа, Сара, Наум, Богдан, Немања, Нађа, Лореана... Припремо представу за Светосавску приредбу – Госпођу министарку. Уживамо, смејемо се, глумимо... За сада имамо читачке пробе. Чим савладамо текст, вежбаћемо покрет, поглед, глуму под будним, оштрим и критичким оком помоћнице режије, госпођице Таре.

ЕВО КАКО ЈЕ ТО ИЗГЛЕДАЛО У ЈУНУ...

Одбрана матурског рада из биологије

Снимање

Чекамо ред у студију

Проба

РЕШЕЊА – ОПШТА КУЛТУРА

1. Који чувени морепловац се возио у „Ендевору“? Џејмс Кук.
2. Из које луке је почео своју каријеру? Из Витбија.
3. Која зграда је највећа на свету? Бурџ Калифа.
4. Где се налази? У Уједињеним Арапским Емиратима.
5. Која грађевина је највећа у Србији? Авалски торањ.
6. У ком спорту се прославила Нађа Команечи? У гимнастичи.
7. На којој реци се налази Велико ратно острво? На Дунаву.
8. За које име се везује закон акције и реакције? За Њутна.
9. Из које земље је познати фудбалер Мохамед Салах? Из Египта.
10. Шта је кулук? Принудни рад.
11. Шта се мери на Фаренхајтовој скали? Температура.
12. Који број ћете окренути ако вам је потребна полиција? 192.
13. Који број ћете окренути ако су вам потребни ватрогасци? 193.
14. Који број ћете окренути ако вам је потребна хитна помоћ? 194.
15. Која планета у Сунчевом систему је навећа? Јупитер.
16. „Ала је леп овај свет“. Ко је аутор ових стихова? Јован Јовановић Змај.
17. Шта су гурабије? Врста колача.
18. Шта није инсект? Армадиљо.
19. У ком спорту се казнени ударац зове петерац? У ватерполу.
20. Који водовод је највиши на свету? Анђеоски водопад у Венецуели.
21. Ко је аутор приче о Пинокију? Карло Колоди.
22. Шта је старије шибица или упаљач? Старији је упаљач.
23. Да ли је старија књига или папир? Књига.
24. Која књига се сматра најстаријом на свету? Еп о Гилгамешу. (Исписана клинастим писмом на глиненим плочама.)
25. Како се зове врста птица која има перје као пингвин, кљун папагаја, живи на северу Атлантског океана? Пафин или морски папагај.
26. Којих десет држава имају највећу површину? Русија, Канада, САД, Кина, Бразил, Аустралија, Индија, Аргентина, Казахстан, Судан.
27. Који је пол хладнији, јужни или северни? Јужни.
28. Који познати фудбалер се зове Лионел? Лео Меси.
29. Којим гасом је испуњен свемир? Пре свега водоником. Има доста хелијума, а остали гасови су у мањој мери заступљени.
30. Зашто остају трагови на небу када авион лети? Зато што авион избацује водену пару.
31. Где се налази Ојмакон, најхладније насеље на свету? У Сибиру.
32. Шта значи пејоратив? Погрдна реч.
33. А хипокористике? Речи којима тепамо некое.
34. Ако кажемо да некога познајемо као злу пару, шта то значи? Знати некога по лошим особинама.
35. Шта значи надимак који је имао Калигула? Чизмице.
36. Ако дођемо у госте празне руке, шта то значи? Дошли смо без поклона.
37. Ако смо направили рачун без крчмара, ми смо... донели једнострану одлуку без учешћа оног кога се тиче.
38. Ко је рабација? Превозник робе.
39. Ко је кујунџија? Златар.
40. Ко је пресекао гордијев чвор? Александар Македонски.

ГЛАВОЛОМИЈЕ - РЕШЕЊА

1. Број 30 напиши помоћу три иста броја. **(6-6-6 или 33-3)**
2. Број 55 изрази помоћу пет четворки **((44+(44:4))**
3. Број 37 изрази помоћу пет тројки **((333:(3-3) или 33+3+(3:3))**
4. Број 0 изрази помоћу три четворке **((4-4)·4))**
5. У запису 1 2 3 4 5 ставити рачунске операције и заграде да се добије вредност 100. **(1·(2+3)·4·5)**
6. У запису 1 2 3 4 5 6 7 8 9 ставити само операције + и - тако да се добије вредност 100. **(12-3-4+5-6+7+89)**
7. Користећи основне рачунске операције, напиши:
Број 1 помоћу три двојке **(2-2:2)**
Број 2 помоћу три двојке **(2-(2:2))**
Број 2 помоћу четири двојке **(2:2 + 2:2)**
Број 3 помоћу четири двојке **((2+2+2):2)**
Број 5 помоћу четири двојке **(2-2-2:2)**
8. Дечак је купио 4 блока за цртање и платио 100 динара. Колико би платио 2 блока?
9. Два дечака су нашли на путу 100 динара. Колико би нашли 4 дечака?
10. Четири косца покосе ливаду за 2 дана. За које време ће исту ливаду покосити 8 косаца?
11. Четири друга су кренула у град и срела још двојицу. Колико другова је кренуло у град?
12. Горело је 8 свећа. Четири су се угасиле. Колико је свећа остало?
13. Шта је лакше: кг гвозђа или кг перја?
14. Летело је јато гусака: једна напред, две позади, једна позади, а две напред. Једна између две и три у реду. Колико је било гусака? **(3)**
15. У посуди од литар има 6 дл воде. Ако додамо још 6 дл, колико је воде у посуди?

ЗА И ПРОТИВ

Број 30 „Соколских новина“ ми се веома допада јер је садржај занимљив и разнолик. Приказано је много радова ученика који исказују креативност и надареност ученика наше школе. Као и у сваком броју види се да је редакција уложила велики труд за израду овог часописа. Лепо је што је за сваког матуранта издвојен један мали текст који их описује. По мом мишљењу часопис може да садржи више слика ученика. Такође насловна страна мора бити живописнија и лепша. Надам се да ће следећи број бити бољи ако је то могуће.

Овај часопис је много занимљив, има много слика и свиђа ми се што могу да нучим много из њега. Много волим када изађе наш часопис јер тада на часу српског пишемо шта нам се допада, а шта не. Ми смо као читаоци уважавани, битан је наш суд.

Овај часопис ми се свиђа јер није само научни, већ нас учи да будемо сложни и добри људи.

Много труда и рада је уложено у изглед овог часописа.

На мене је посебан утисак оставила рубрика Грађанин света јер садржи поучне текстове, слике, цитате на разним језицима.

Школа негује спортски дух.

Не знам ни једну другу школу у којој деца имају оријентиринг.

Овај број је оставио највећи утисак на мене.

Највише ми се свиђа рубрика Култура јер су излистани наши одласци у позориште, посете музејима, књижевним сусретима.

За дивно чудо ове године немам примедбе.

Део са бисерима ме подсећа на наше смешне тренутке и легендарне изјаве.

Док сам читала новине, осмех ми није силазио са лица.

Драмски кутак ми је показао да ће представе у којима су учествовали професори и ученици школе остати упамћене.

Мени се допада насловна страна. Сведена је и интригантна.

Ликовни радови ученика никад бољи.

Занимљиви интервјуи са бившим ђацима школе су најбоља реклама за оно што се дешава у нашој школи.

Еколози су објаснили.

Драго ми је да су наши ученици хумани и да радо учествују у CAS активностима.

РЕЧ УРЕДНИКА

Драги наши читаоци,

Данас је Свети Сава, школска слава. Традиционално један број „Соколских новина“ свеже излази из штампе на данашњи дан. Овај дан је лепа прилика да се присетимо свега што смо радили од почетка школске године и направимо један пресек, преиспитамо се где смо и шта смо постигли, где још треба додати, шта освежити...

Листајте наш часопис, правите више мостова, а мање зидова! Уживајте у култури јер лакше је са њом! Свака књига, позоришна представа, изложба, филм оплемениће нас и учинити бољим људима. Наши гости писци, песници, цртачи стрипова, универзитетски професори, научници, спортски радници увек су ту са разлогом. Од интеракције коју направе са нама зависи шта ћемо ми понети као поруку, знање или драгоценост искуство. Читајући новине бићете отворенији према свету око себе, победићете стидљивост, изразићете осећања. Појавиће вам се потреба да budete део тима који помаже онима којима је помоћ потребна. Алтруизам који је дубоко у нашем бићу изразиће се кроз вашу емпатију, акцију, пожртвованост. Читајући новине, можда ћете желети да будете део еколошког тима који је на овогодињем Фестивалу зелених заблистао. Можда ћете желети да се опробате на даскама које живот значе. Пробе су увек живописне, пуне смеха, рада, заједничке енергије.

Млади спортисти наше школе су освојили неке медаље, они старији играју међународне утакмице. Поносна сам што школа инсистира на спортском духу и навикама својих ученика. Оријентиринг је и даље најпопуларнија секција. Било да освајамо Кошутњак или шетамо траговима великих људи у Београду, увек се добро проведемо. И свака нова шетња је изазов јер се она мора заслужити квалификацијама.

Читајући часопис, вратићете се бар у мислима у Италију, Шпанију и Грчку. Прошетаћете свим оним тачкама које смо означили на нашој културној мапи, као грађани света завирићете у француски, немачки, шпански, руски, италијански и српски кутак.

Овај број вам доноси два одлична интервјуа са духовитим и изузетним људима – Мићком Љубичићем и Вулетом Журићем. Овај број има и нове чланове редакције који су били мотивисани да учествују у креирању наших новина.

Опробајте се у решавању кликера и проверите како стојите са општом културом, пробајте да забележите сваки бисер на часу и борите се против своје и туђе досаде. Измишљајте имена сопственим искуствима и сазнањима. Читајте пажљиво и уживајте у ономе што је и ваших руку, мисли, расположења, размене – дело!

До следећег броја
Катарина Урошевић, главни и одговорни уредник.

МОСТОВИ, Дуња Булатовић 1а